

СВІТОВА ФЕДЕРАЦІЯ УКРАЇНСЬКИХ ЖІНОЧИХ ОРГАНІЗАЦІЙ

ОБ'ЄДНАНІ ЛЮБОВ'Ю ДО УКРАЇНИ – ДЛЯ ЇЇ ПЕРЕМОГИ ТА ВІДНОВЛЕННЯ!

УКРАЇНКА В СВІТІ

ЮВІЛЕЙНИЙ
ВИПУСК
№215, 2023

СФУЖО – 75

На обкладинці:

Мирон Яців (1929 – 1996). «Чом, чом, земле моя...». 1989.
Ліногравюра

Один із центральних творів, що репрезентує український націоцентричний світогляд автора. Створений за мотивами однойменної пісні на слова Костянтини Малицької, яку художник любив слухати у виконанні славетного Дмитра Гнатюка. За композицією ліногравюра розкриває масштабну поставу Батьківщини в її історичних, епічних та ліричних ціннісних координатах. У формально-стильовому виразі твір синтезує кращі риси мистецтва графіки українського модернізму. Збірний центральний образ Жінки втілює алегорію України.

СВІТОВА ФЕДЕРАЦІЯ УКРАЇНСЬКИХ ЖІНОЧИХ ОРГАНІЗАЦІЙ
ОБ'ЄДНАНІ ЛЮБОВ'Ю ДО УКРАЇНИ – ДЛЯ ЇЇ ПЕРЕМОГИ ТА ВІДНОВЛЕННЯ!

УКРАЇНКА В СВІТІ

Щоквартальний суспільно-політичний/інформаційний журнал
ЮВІЛЕЙНИЙ НОМЕР (№215), 2023. Видається з 1963 року

Головна редакторка – **Євгенія ПЕТРОВА** (Канада)

РЕДАКЦІЙНА КОЛЕГІЯ

Ірина КЛЮЧКОВСЬКА (Україна)
Маріянна ЗАЯЦЬ (США)
Марія ФІНІВ (Велика Британія)
Христя ВЕРЕЩАК (США)
Марта КЕБАЛО (США)

Інна МАТВИЄЦЬ (Україна)
Андрій ЯЦІВ (Україна)
Оксана ГАЛАЙЧУК (Україна)
Зоряна ХАРІВ (Україна)
Ірина БіЛОУС (Україна)

ЗОЛОТИЙ СПОНСОР

ФУНДАЦІЯ «СПАДЩИНА» 1-ГО БАНКУ «ПЕВНІСТЬ»

СРІБНИЙ СПОНСОР

БРОНЗОВИЙ СПОНСОР

СПОНСОР

ПРИХИЛЬНИК

ЗМІСТ

ЗАЯВА	4
STATEMENT	6
ЩО ТАКЕ СФУЖО?.....	8
ЦІЛІ ТА ЗАВДАННЯ СФУЖО.....	9
СКЛАДОВІ ОРГАНІЗАЦІЇ СФУЖО.....	10
СВІТОВА УПРАВА СФУЖО.....	12
ВІТАННЯ ГЛАВИ УГКЦ БЛАЖЕННІШОГО СВЯТОСЛАВА.....	14
ВІТАННЯ ГЛАВИ ПЦУ МИТРОПОЛИТА ЕПІФАНІЯ.....	15

СЛОВО ОЧІЛЬНИЦІ СФУЖО

СФУЖО-75: СВІТОВИЙ ГОЛОС УКРАЇНСЬКОГО ЖІНОЦТВА Євгенія ПЕТРОВА.....	16
---	----

СЛОВА ВІД ГОЛІВ СФУЖО

ОКСАНА БРИЗГУН-СОКОЛИК (1992-2002).....	32
--	----

МАРІЯ ШКАМБАРА (2002-2012).....	36
ОРИСЯ СУШКО (2012-2018).....	37
АННА КІСІЛЬ (2018-2020).....	38
ЄВГЕНІЯ ПЕТРОВА (2020-2023).....	39

СЛОВО ЧЛЕНКИНЬ СВІТОВОЇ УПРАВИ СФУЖО

ПІДТРИМКА УКРАЇНИ ЧЕРЕЗ ДІЯЛЬНІСТЬ СФУЖО В ОРГАНІЗАЦІЇ ОБ'ЄДНАНИХ НАЦІЙ

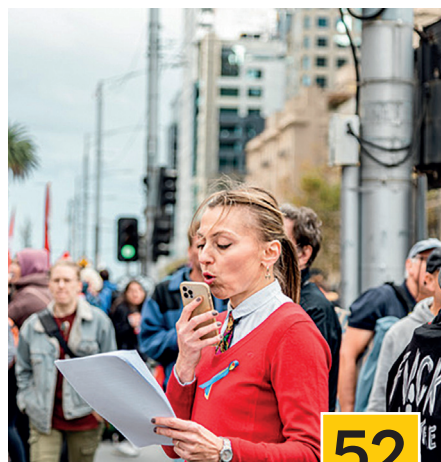
Марта КІЧОРОВСЬКА КЕБАЛО
Катерина ДАШЕВСЬКА.....40

СОЮЗ УКРАЇНОК АМЕРИКИ
Маріянна ЗАЯЦЬ.....49

НОВЕ ЖИТТЯ УКРАЇНСЬКИХ ЖІНО- ЧИХ ОРГАНІЗАЦІЙ. ПОГЛЯД З АВСТРАЛІЇ

Наталія ПОШИВАЙЛО-ТАУЛЕР.....52

СФУЖО В ЄВРОПІ,
СФУЖО ДЛЯ ЄВРОПИ
Олександра ФАРИМА.....56

СЛОВО ПАРТНЕРІВ СФУЖО

НАША СПІЛЬНА РОБОТА НА ТЕРЕНАХ ООН

Катерина ЛЕВЧЕНКО.....61

СФУЖО: ВІД TERRA INCOGNITA ДО TERRA EXPLORANDA. ПОГЛЯД З УКРАЇНИ

Ірина КЛЮЧКОВСЬКА.....66

СПІЛЬНІ ПРАГНЕННЯ – СПІЛЬНІ ДІЇ

Людмила
ПОРОХНЯК-ГАНОВСЬКА.....74

ВІТАННЯ ВІД ОРГАНІЗАЦІЙ- ЗАСНОВНИЦЬ ТА ЧЛЕНІВ СФУЖО

КОНГРЕС УКРАЇНЦІВ
КАНАДИ.....77

ОРГАНІЗАЦІЯ УКРАЇНОК КАНАДИ ІМ. ОЛЬГИ БАСАРАБ

Уляна ПЛАВУЩАК-
ПІДЗАМЕЦЬКА.....78

АСОЦІАЦІЯ «УКРАЇНКИ
ШВЕЙЦАРІЇ»81

СОЮЗ УКРАЇНОК АВСТРАЛІЇ.....82

ЖІНОЧА ОРГАНІЗАЦІЯ ПРИ
УКРАЇНСЬКОМУ ТОВАРИСТВІ
БРАЗИЛІЇ.....84

ГРОМАДСЬКА ОРГАНІЗАЦІЯ
«УКРАЇНСЬКА РОДИНА».....86

УКРАЇНСЬКА ЖІНОЧА ІНІЦІАТИВА
В ОАЕ.....87

СОЮЗ УКРАЇНОК ЕСТОНІЇ.....88

ОБ'ЄДНАННЯ ЖІНОК ОБОРОНИ
ЧОТИРЬОХ СВОБОД УКРАЇНИ.....90

СОЮЗ УКРАЇНОК
АРГЕНТИНИ.....91

ЛІГА УКРАЇНСЬКИХ КАТОЛИЦЬКИХ
ЖІНОК.....92

75-річчя **Світової Федерації Українських Жіночих Організацій** є свідченням самовідданості багатьох поколінь українок, які мали високу мету – підтримати і утвердити гідність української жінки та гідність цілої української нації. Разом із великою мережею українських жіночих організацій, розсіяних по всій діаспорі, перші чотири десятиліття праці СФУЖО були скеровані на боротьбу проти репресивного радянського режиму, який мав намір зламати Україну. Упродовж останніх трьох десятиліть СФУЖО була щаслива працювати з жінками з теперішньої незалежної та демократичної України.

**МІЛЬЙОНИ ЖІНОК І ДІТЕЙ
БУЛИ ЗМУШЕНІ ТІКАТИ
ЗА КОРДОНИ УКРАЇНИ,
ЩОБ ЖИТИ ТАМ ЯК БІЖЕНЦІ.
МІЛЬЙОНИ УКРАЇНЦІВ СТАЛИ
ВНУТРІШНЬО ПЕРЕМІЩЕНИМИ
ОСОБАМИ. ПІСЛЯ ДЕСЯТИЛІТЬ
ВІДНОСНОГО СПОКОЮ,
ПРОЦВІТАННЯ ТА ЗРОСТАННЯ,
УКРАЇНСЬКІ ЖІНКИ ЗНОВУ
ЗАЗНАЮТЬ ЖАХЛИВОЇ БІДНОСТІ...**

Проте велике зло спіткало Україну – зло, яке тяжким тягарем лягає на наші душі. Коли ми збираємось у Перемишлі (Польща) на наш 12-й конгрес, Україна вже дев'ять років перебуває у стані війни з Росією. Навпавши на Україну у 2014 році, Росія посилила своє вторгнення зі страшною жорстокістю в лютому 2022 року. Мільйони жінок і дітей були змушені тікати за кордон України, щоб жити там як біженці. Мільйони українців стали внутрішньо переміщеними особами. Після десятиліть відносного спокою, процвітання та зростання, українські жінки знову зазнають жахливої бідності та навіть стають жертвами секс-торгівлі. Російські солдати-окупанти з неймовірною жорстокістю знущаються над українськими жінками, чоловіками та дітьми; воєнні звіти документують жорстокі зґвалтування та катування жінок, взятих у російський полон. Росія викрадає українських дітей і вивозить на територію Росії, де їх насильно русифікують. Викрадення Росією українських дітей настільки кричуще, що Міжнародний кримінальний суд (МКС) видав ордери на арешт президента Росії Володимира Путіна та російської уповноваженої з прав дитини Марії Львової-Белової за військові злочини.

У той час, як із Заходу до України надходить військова підтримка та щедра гуманітарна допомога, ми просимо ще більшої підтримки України, а також голосно закликаємо міжнародну спільноту жорстко засудити та покарати Росію.

Стаття II Конвенції про попередження злочину геноциду та покарання за нього, затверджена і прийнята Генеральною Асамблеєю Організації Об'єднаних Націй у 1948 році, зазначає, що геноцид означає будь-які з наступних дій, вчинених з наміром знищити повністю або частково національну, етнічну, расову чи релігійну групу, включаючи: вбивство членів групи; заповідання тяжких тілесних або психічних ушкоджень учасникам групи; навмисне створення для групи життєвих умов, розрахованих на її повне або часткове фізичне знищення; вжиття заходів, спрямованих на запобігання народженню дітей у групі, примусове переведення дітей групи в іншу групу. Ці критерії визначення геноциду втілені діями Росії в Україні.

У той час, коли дії Росії свідчать про намір частково чи повністю знищити Україну, слова Росії також слід враховувати. Найвище керівництво російської влади та державні інформаційні агентства постійно заяв-

**ЯК ПІДТВЕРДЖЕННЯ
ЖАХЛИВОЇ РЕАЛЬНОСТІ,
В ЯКІЙ ВИМУШЕНО ОПИНИЛАСЯ
УКРАЇНА, СФУЖО ЗАКЛИКАЄ
МІЖНАРОДНУ СПІЛЬНОТУ ДІЯТИ З
МОРАЛЬНИМ ІМПЕРАТИВОМ
І ОГЛОСИТИ ЦІЛЕСПРЯМОВАНІ
ДІЇ РОСІЇ ЩОДО ЗНИЩЕННЯ
УКРАЇНЦІВ ГЕНОЦИДОМ.**

ляють, що їхня мета знищення буде досягнута: українці, які наполягають на збереженні своєї ідентичності, мають бути фізично знищені; за словами Росії, можуть жити лише ті, хто відмовляється від української ідентичності і стає росіянином. Тому, якщо план Росії втілиться, українців в Україні не буде. Це мова геноцидних намірів.

Як підтвердження жахливої реальності, в якій вимушено опинилася Україна, СФУЖО закликає міжнародну спільноту діяти з моральним імперативом і оголосити цілеспрямовані дії Росії щодо знищення українців геноцидом.

Жовтень 2023 р.

The 75th anniversary of the **World Federation of Ukrainian Women's Organizations** is a testament to the dedication of generations of Ukrainian women whose goals were to sustain both the dignity of the Ukrainian woman, as well as the dignity of the Ukrainian nation. With members scattered throughout an international diaspora, WUWO's first four decades were a struggle against a repressive Soviet regime determined to break Ukraine. During the past three decades, WUWO has had the good fortune to work with women from a now independent and democratic Ukraine.

MILLIONS OF WOMEN AND CHILDREN HAVE BEEN FORCED TO FLEE BEYOND UKRAINE'S BORDERS TO LIVE AS REFUGEES. MILLIONS OF UKRAINIANS HAVE BEEN INTERNALLY DISPLACED. AFTER DECADES OF RELATIVELY CALM, PROSPERITY AND GROWTH, UKRAINIAN WOMEN AGAIN ARE SUBJECTED TO SEVERE POVERTY...

However, an evil has befallen Ukraine, an evil that weighs heavily on our souls. As we gather in Przemyśl, Poland for our 12th congress, Ukraine has been at war with Russia for nine years. Originally invading in 2014, Russia intensified its invasion with a vicious brutality in February 2022. Millions of women and children have been forced to flee beyond Ukraine's borders to live as refugees. Millions of Ukrainians have been internally displaced. After decades of relatively calm, prosperity and growth, Ukrainian women again are subjected to severe poverty, and sex trafficking. Invading Russian soldiers violate Ukrainian women, men and children with rapacious violence; war reports document brutal rape and torture of women taken as Russian prisoners of war. Russia is kidnapping Ukraine's children and transporting to Russia proper where children are being forcibly russified. Russia's abduction of Ukrainian children is so blatant that the International Criminal Court (ICC) issued arrest warrants for Russian President Vladimir Putin and Russia's children's rights commissioner, Maria Lvova-Belova for war crimes

While military support for Ukraine has been forthcoming from the West,

as well as generous humanitarian aid, in addition to providing support for Ukraine, we call upon the international community to more fervently condemn and punish Russia.

Article II of the Convention on the Prevention and Punishment of the Crime of Genocide adopted by the United Nations General Assembly in 1948 states that genocide means any of the following acts committed with intent to destroy, in whole or in part, a national, ethnical, racial or religious group, including: killing members of the group; causing serious bodily or mental harm to members of the group; deliberately inflicting on the group conditions of life calculated to bring about its physical destruction in whole or in part; imposing measures intended to prevent births within the group, and forcibly transferring children of the group to another group. These criteria have been met.

While Russia's actions alone convey intent to destroy Ukraine in part or in whole, Russia's words must be considered, as well. Top Russian government leaders and state-controlled information agencies continually declare that their goal of elimination will be accomplished:

AS AN ACKNOWLEDGMENT OF THE HORRIFIC REALITY THAT HAS BEEN FORCED UPON UKRAINE, WUWO CALLS UPON THE INTERNATIONAL COMMUNITY TO ACT WITH MORAL IMPERATIVE AND DECLARE RUSSIA'S TARGETED ACTS OF DESTRUCTION AGAINST UKRAINIANS AS GENOCIDE.

Ukrainians who insist on retaining their identity must be physically destroyed; those who abandon their Ukrainian identity and become Russian may live. Therefore, if Russia's plan succeeds, there will be no Ukrainians in Ukraine. That is the language of genocidal intent.

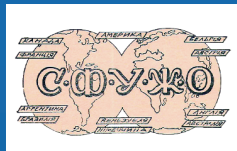
As an acknowledgment of the horrific reality that has been forced upon Ukraine, WUWO calls upon the international community to act with moral imperative and declare Russia's targeted acts of destruction against Ukrainians as genocide.

October 2023

ЩО ТАКЕ СФУЖО?

СВІТОВА ФЕДЕРАЦІЯ УКРАЇНСЬКИХ ЖІНОЧИХ ОРГАНІЗАЦІЙ (СФУЖО) – є міжнародною координаційною надбудовою українських жіночих організацій у світі. Заснована у 1948 році. СФУЖО має акредитацію в Департаменті глобальних комунікацій і консультативний статус в Економічній і соціальній раді ООН та членство при ЮНІСЕФ. Мережа СФУЖО діє у 33 країнах світу.

СФУЖО була заснована в 1948 році десятима жіночими організаціями в місті Філадельфія у США. Сьогодні СФУЖО, з централею в місті Торонто, в Канаді. Складові організації СФУЖО працюють у різноманітних напрямках: громадському, релігійному, культурному, освітньому, еміграційному та гуманітарному. СФУЖО віддзеркалює діяльність локальних українських спільнот по всьому світу, а також представляє їх на міжнародній арені в Організації Об'єднаних Націй (ООН).

Президія Першого Світового Конгресу Українського Жіноцтва. 1948 р., Філадельфія, США

ЦІЛІ ТА ЗАВДАННЯ СФУЖО

ЗАВДАННЯ СФУЖО ЗІ СВІТОВОГО КОНГРЕСУ УКРАЇНСЬКОГО ЖІНОЦТВА У 1948 Р.:

- об'єднати і мобілізувати духові сили українських жіночих організацій і українського жіноцтва для тих завдань, які українське жіноцтво має сповнити поза межами рідного краю;
- спираючись на засади українського жіночого руху, координувати працю українських жіночих організацій у вільному світі, не порушуючи їхніх статутних завдань ані прав даної країни;
- заступати українське жіноцтво перед своїм громадянством і бути його репрезентантом перед чужинними і міжнародними організаціями.

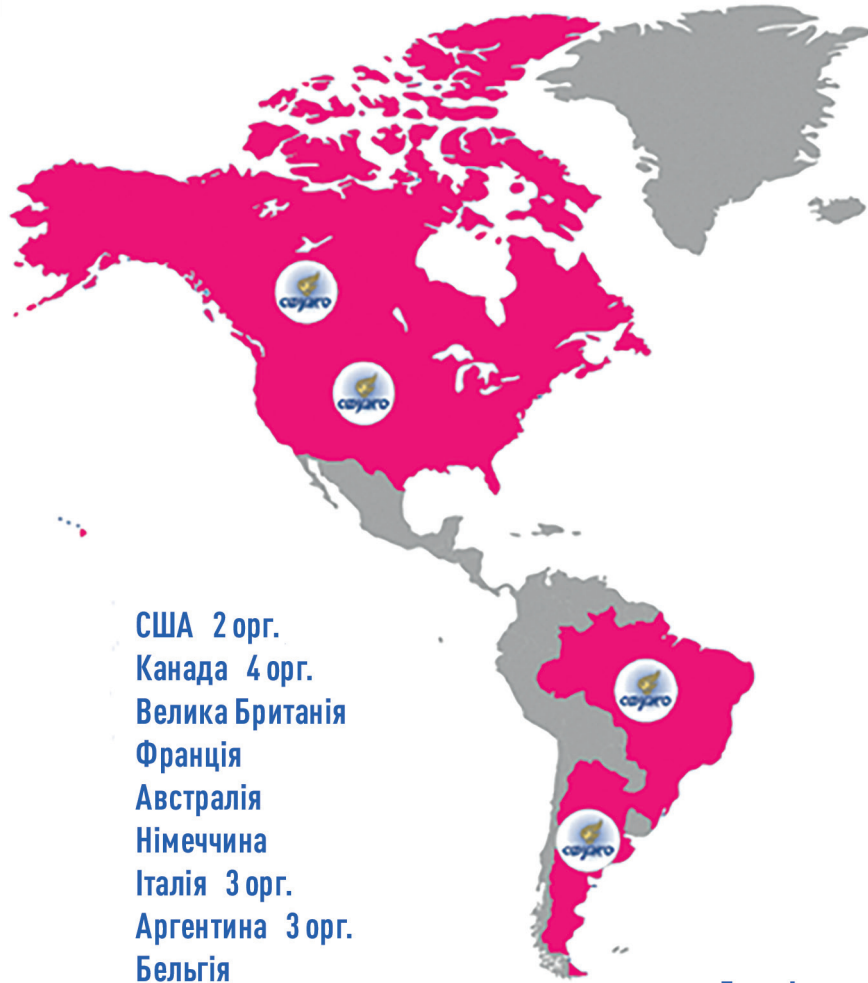
ОСНОВНИМИ ЗАВДАННЯМИ СФУЖО СЬОГОДНІ Є:

- відстоювати гідність та базовані на міжнародних засадах людські права жінок в Україні та в діаспорі;
- зберігати українську мову, культуру, ідентичність, підсилювати знання української історії та соціальної традиції;
- підтримувати розвиток стабільного, демократичного, базованого на законах, ладу в незалежній Україні.

Учасниці річних нарад СФУЖО, Львів, 2019

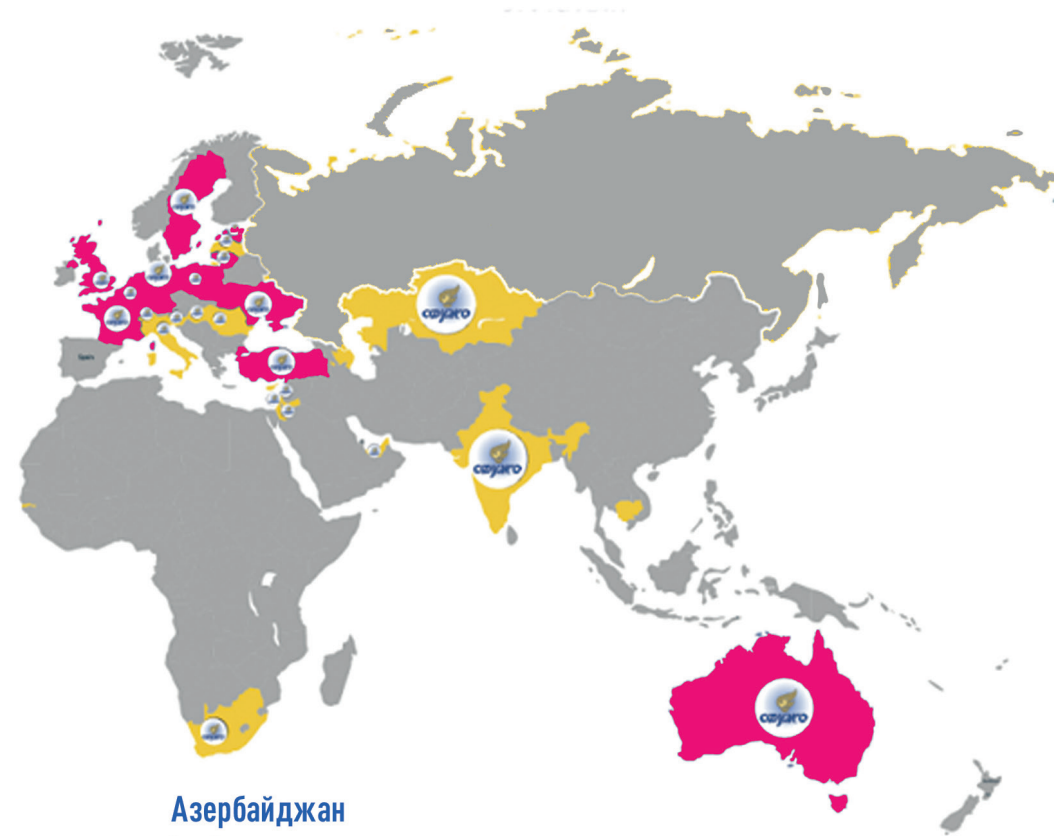
● Складові організації СФУЖО

- США 2 орг.
- Канада 4 орг.
- Велика Британія
- Франція
- Австралія
- Німеччина
- Італія 3 орг.
- Аргентина 3 орг.
- Бельгія
- Бразилія

- Естонія
- Литва
- Нідерланди
- Польща
- Туреччина
- Швеція

● Складові організації-прихильниці СФУЖО

- Азербайджан
- Індія
- Ізраїль
- Іспанія
- Італія
- Йорданія
- Казахстан
- Латвія
- Ліван
- Молдова

- Об'єднані Арабські Емірати
- Південно-Африканська Республіка
- Румунія
- Словенія
- Туреччина
- Угорщина
- Швейцарія

СВІТОВА УПРАВА СФУЖО

ЕКЗЕКУТИВА

Д-ка Євгенія Петрова
В. о. Голови СФУЖО

Маріанна Заяць
1-ша заступниця
Голови СФУЖО

Марія Фінів
2-га заступниця
Голови СФУЖО

Христя Верещак
3-тя заступниця
Голови СФУЖО

Д-ка Марта Кебало
Головна представниця
СФУЖО до ООН ЕКОСОП

**Оксана
Бризгун-Соколик**
Почесна голова СФУЖО

Орися Сушко
Почесна голова СФУЖО

ЧЛЕНКИНІ КОНТРОЛЬНОЇ КОМІСІЇ

**Христя
Верещак**

**Марія
Судак**

**Рената
Заяць**

ЧЛЕНКИНІ УПРАВИ

**Галина
Винник**

**Оля
Шевель**

**Наталія
Пошивайло-Таулер**

**Надя
Мигаль**

**Уляна
Стек**

**Олександра
Фарима**

**Оксана
Сидорчук-Соколик**

**Софійка
Зелик**

**Оксана
Коломoeць**

Люба Квасниця-Кай

УКРАЇНСЬКА ГРЕКО-КАТОЛИЦЬКА ЦЕРКВА
Верховний Архієпископ Києво-Галицький

Київ,
11 вересня 2023 року Божого

Слава Ісусу Христу!

Високоповажній пані
Євгенії Петровій,
в.о. голови Світової федерації
українських жіночих організацій

**Високоповажна Пані Євгеніє!
Достойні учасниці конференції!**

У цьому листі передаю сердечні вітання учасницям XII Конгресу СФУЖО, який ви проводите з нагоди 75-ї річниці від дня заснування вашої славної організації. Ваш захід відбувається в гостинному Українському домі в Перемишлі, у Польщі. Радію, що в контексті Конгресу СФУЖО відбудеться Асамблея під назвою «75 років. Об'єднані любов'ю до України – до її перемоги і відновлення». Дякую організаторам цих архіважливих заходів і вимолюю для всіх вас щедре Господнє благословення.

Сьогодні складаємо молитовну подяку Господу Богу, який благословив силою і відвагою ваших засновниць і вже близько восьми десятиліть провадить вас дорогою популяризації української ідеї, обстоювання правди про наш невмирущий народ з його вічними культурними цінностями. Усе, що ви зробили за ці роки, годі вмістити в декілька рядків мого листа. Тому віддаємо ваші заслуги в руки Всевишнього, який єдиний усе пам'ятає і винагороджує сторицею.

Ваша організація діє у 33 країнах світу. Тож ми можемо бути певні, що в цих місцевостях за посередництвом ваших учасниць люди знатимуть правду про Україну та її героїчну боротьбу. Розкидані по всьому світі, ви, неначе клавирні фортепіано, творите одну мелодію, яка не може не дійти до душі слухача. Якщо вас не чують і розуміють – ваш голос звучить *forte*, та якщо вас слухають, але потроху починають забувати – лагідне, але переконливе *piano*. Саме це і творить гармонію, яку ви через своє служіння вже 75 років даруєте світові.

Цього вітального листа пишу вам у час, коли на нашій українській землі, яку ви так любите і захищаєте довгі роки, триває жорстока, кровопролитна війна. Дякую вам за все, що ви зробили за останніх півтора року для тих, хто від неї постраждав. Це ваш внесок у перемогу! Користаючись з цієї нагоди, щиро прохаю достойних учасниць: будьте голосом правди про Україну та її Голгофу у містах і селах, де ви проживаєте в усьому світі! Як жінки-мироносиці, звіщайте всім: Україна є! Україна бореться! Україна молиться!

Хай за молитвами Пресвятої Богородиці Господь Бог щедро вас благословить і провадить у ваших зустрічах. Хай дарує вам сили, натхнення та пошле відважних провідниць для великих звершень на наступні десятиліття існування вашої федерації. Хай слова українського генія Івана Франка: «Кожний думай, що на тобі мільйонів стан стоїть, що за долю мільйонів мусиш дати ти одвіт» – будуть для вас заохоченням і своєрідним кредитом довіри від усіх нас.

Вимолюю для вас щедре Боже благословення. Як завдаток цього, уділяю вам своє архипастирське благословення.

Благословення Господнє на вас!

СВЯТОСЛАВ

Митрополит Київський і всієї України

Світова Федерація
Українських Жіночих Організацій

**Шановні учасниці та учасники XII Конгресу
Світової Федерації Українських Жіночих Організацій!**

Прийміть сердечні вітання з нагоди 75-річчя з часу заснування Світової Федерації Українських Жіночих Організацій!

У непростий час випробувань війною, коли ворог намагається знищити нашу Богом дану Батьківщину і цинічно хоче переконати усіх у своїй правоті, дуже важливим є свідчення перед усім світом правди про злочинну російську агресію. Саме тому і ваші зусилля у цьому напрямку є вагомим внеском, який допомагає залучати допомогу для України.

Святі жінки-мироносиці першими прийшли до гробу Спасителя, щоби виявити свою відданість і любов до Нього. Сучасні українські жінки по всьому світу наслідують їх, виявляючи любов до Бога через служіння ближнім та високим ідеалам добра.

Тож у цей знаменний день закликаю Боже благословення на усі ваші добрі починання та щиро бажаю успіхів у ваших благородних зусиллях і незмінному слідуванні меті вашої організації. Нехай ця ювілейна подія буде сповнена нових досягнень і послужить на користь Україні та усіх українських жінок світу.

З глибокою повагою та молитвою за вас –

Митрополит Київський і всієї України
Предстоятель Православної Церкви України

Київ, 2023

СФУЖО-75: СВІТОВИЙ ГОЛОС УКРАЇНСЬКОГО ЖІНОЦТВА

Свєнєнєя ПЄТРОВА,

очільниця СФУЖО, головна редакторка журналу «Українка в світі», кандидатка філологічних наук (Канада)

Прийняти головування Світовою Федерацією Українських Жіночих Організацій у 2020 р. через передчасний відхід Анни Кісіль було для мене непростим особистим викликом, одночасно дуже почесним і відповідальним. Почесним, враховуючи величну історію СФУЖО та славний чин наших посестер, які творили та розбудовували організацію протягом понад семи десятиліть. Відповідальним, бо на нашу долю випав унікальний історичний момент. Спочатку весь світ охопила пандемія COVID-19, що закрила кордони держав та людей у їхніх домівках. А в 2022 році прийшла справжня біда – широкомасштабна російська агресія, окупація третини території України, а відтак – наймасштабніша

хвиля міграції українців-втікачів від війни, більшість із яких склали жінки та діти. Попри це, завдяки героїзму українського народу, підтримці демократичного світу, включно й світового українства, Україна встояла. І сьогодні основним завданням СФУЖО та всієї її мережі у понад 30 країнах світу є наближення Перемоги через адвокаційні кампанії на найвищих світових майданчиках і теренах країн свого проживання, надання всебічної допомоги українським захисникам, постраждалим жителям України та її тимчасовим переселенцям у світі, а відтак – відбудова нашої духовної Батьківщини та підтримка її європейських та євроатлантичних планів.

1948 рік – час викликів і невизначеності для українського народу, тривають російсько-радянська окупація України та повоєнна хвиля міграції українців, які шукають прихистку у країнах вільного світу. Саме у цей момент на весь світ гучно лунає об'єднаний голос Українки – на Світовому Конгресі Українського Жіноцтва у Філадельфії (США) десять жіночих організацій заснують Світову Федерацію Українських Жіночих Організацій. Структуру, діяльність якої у майбутні десятиліття буде спрямована на відновлення державності України, на боротьбу українського жіноцтва за свої права, збереження української культури й ідентичності та розбудову українського жіночого руху в світі.

Академія до 70-ліття СФУЖО, Торонто, 2019

2022 рік – початок зухвалої геноцидної війни росії проти України на її 32-му році незалежності, захисники і захисниці Української держави з усіх сил стримують ворога та дають рішучу відсіч. Частина українських міст та територій півночі, сходу та півдня країни захоплена імперською державою, тривають жорстокі бої. У цей час із підземних укриттів оточеної ворогом «Азовсталі», що у Маріуполі, з-посеред кола наших військових на весь світ лунає спів Українки – «Пташки» (парамедикині Катерини Поліщук), який своєю силою виривається з-під бетонних плит, оминає ворожі снаряди і стає голосом незламності українства, даючи нам усім надію і віру в Перемогу.

Ці різні й далекі в часі події є дуже близькими духовно, адже в умовах драматичних викликів і великої безнадії щоразу голос бере Українка – сильна і незламна, готова боротися і вести за собою, ставити цілі і перемагати.

Цього року ми відзначаємо 75-літній ювілей СФУЖО. Це важливий етап в діяльності Федерації, який спонукає до ґрунтовного осмислення минулого і вдячності, а водночас – ключовий момент для формування дорожньої карти на майбутнє.

Спрямовуючи погляд у минуле, чітко усвідомлюємо, що жоден етап в історії СФУЖО не був простим, а запорукою успіху нашої діяльності завжди була самопосягата та служіння тисяч Українок у всьому світі, які протягом десятиліть працювали за-для української справи.

«Всі твої молитви, всі сили, всі вчинки і всі жертви віддай для добра твоєї Батьківщини; будь горда, що ти українка і неси високо гідність свого народу; пам'ятай, що тільки організована українська громада може стати в твоїй обороні в тяжку годину життя»¹, – фундаментальні засади, сформульовані українськими жінка-

¹ Заповіді українки на чужині. Об'єднання українських жінок. 1957 р. С. 1–2.

Президія СКУЖ, Філадельфія, 1948

ми, діячками українського жіночого руху, що пережили жахи Другої світової війни, табори та поневіряння. Вони відкривають нам природу Українки у світі – завжди гідної, жертвної та активної у громадському житті. Саме прагнення бути почутою, стати дієвою силою для допомоги Україні і консолідуючою опорою для українського жіноцтва та українства загалом стало передумовою для постановня Світової Федерації Українських Жіночих Організацій – об'єднання жінок-одномудців, ідейного центру, згуртованого спільними цілями та цінностями.

«СФУЖО діє як представник українського організованого жіноцтва, інформує про його вимоги й потреби та боронить його інтереси на терені міжнародних організацій. Таке становище Федерації дає можливість СФУЖО виявляти ініціативу і дати образ спільних зусиль різних

організацій в різних країнах, що є членами СФУЖО і стоять на державницьких засадах українського народу та підтримують його змагання»², – окреслювала діяльність організації ще на зорі її діяльності Олена Кисілевська, перша голова СФУЖО. І вже з самих початків та з кожним етапом історії нашої організації цей фундамент лише розширювався та розбудовувався, роблячи діяльність Світової Федерації Українських Жіночих Організацій ще більш багатогранною і реально впливовою у світовому вимірі.

Одразу після заснування одним із пріоритетів СФУЖО стала активна діяльність на міжнародній арені, зокрема співпраця з Організацією

² Олена Кисілевська. Українське жіноцтво у вільному світі. 50-ліття СФУЖО: Ювілейна книга Світової Федерації Українських Жіночих Організацій 1948–1998. Торонто: Видання Світової Федерації Українських Жіночих Організацій, 2002. С. 41.

Об'єднаних Націй, публічні міжнародні акції, активна взаємодія з міжнародними жіночими організаціями. Маємо згадати проведення Першої Світової Жіночої Сесії за участі 500 жінок у Нью-Йорку³, участь СФУЖО у заснуванні та роботі Світового Конгресу Вільних Українців у 1967 р., представлення українського жіноцтва на світових жіночих конференціях, зокрема налагодження комунікації з Міжнародною Радою Жінок, Світовим Рухом Матерів, Генеральною федерацією жіночих клубів, Міжнародним Альянсом Жінок, Міжнародним Союзом Жінок⁴. Завжди у фокусі допомога Україні та українкам – на порядку денному висвітлення кривавих злочинів радян-

ського режиму проти українського жіноцтва, дисидентів, підтримка жінок із дітьми («Фонд Мати і Дитина»), програми для розвитку жіночого активізму, підтримка української культури та освіти⁵. І водночас – велика робота з консолідації світового українського жіноцтва, мобілізація його потужного потенціалу, розширення мережі українських жіночих організацій-складових СФУЖО та підсилення їхньої роботи.

Із теплом у серці і словами вдячності ми згадуємо голів СФУЖО Олену Кисілевську, Олену Лотоцьку, Олену Залізняка, Стефанію Савчук, Лідію Бурачинську, Марію Квітковську, які взяли на себе відповідальність очолювати Світову Федерацію у період до відновлення Незалежності України, голів та членкинь комісій

³ Марта Кічоровська-Кебало. СФУЖО у своє 70-ліття: покликання до дальшого життя. *Українка у світі*. № 1-2. Січень-червень, 2019. С. 23.

⁴ Там само. С. 22–23.

⁵ Там само. С. 21–22.

Виступ новообраної голови СФУЖО Лідії Бурачинської, 1977

З Послом Андрієм Мельником, Берлін, 2019

СФУЖО, а також усіх наших посестер, які у ці історичні часи з високою гідністю і професіоналізмом представляли інтереси українського народу, а зокрема українського жіноцтва, на найвищих світових форумах.

Проголошення Незалежності України у 1991 році спричинило фундаментальні зміни у житті Світового українства, завершивши багатолітні змагання українського народу за власну державність. Для СФУЖО ця історична подія розпочала новий етап роботи організації. Характеризуючи цей час, Оксана Соколик, голова СФУЖО у 1992–2002 рр., пригадувала: «Проголошення Незалежності України в серпні 1991 року – це роки еuforia, співпраці з Україною, поміч Україні, проблеми й негаразди. Ми жили майже тільки для вимріяної Держави. Постало важливе питання: що далі? У висліді було конгресове гасло VII Конгресу СФУЖО: «Зміцнім діаспору – допоможемо Україні»⁶.

Реалізуючи цю візію, СФУЖО розширила масштаб своєї діяльності на міжнародному рівні та розпочала активну співпрацю з інститута-

⁶ Оксана Соколик. Звіт голови СФУЖО 1997–2002. Восьмий конгрес Світової Федерації Українських Жіночих Організацій. Торонто, 2002. С. 42.

ми Української держави. Це і акредитація СФУЖО при Департаменті публічної інформації в Організації Об'єднаних Націй у 1990 р., і надання консультативного статусу в Економічній і Соціальній раді ООН у 1993 р., і членство в Комітеті при Юнісеф у 1997 р., і діяльність представництва в ООН у Женеві та постійна робота представниць СФУЖО у сесіях Ради Людських Прав ООН. Рівно ж участь у Світових Жіночих Конференціях, Конгресах Міжнародної Ради Жінок. Завдячуючи активній роботі наших посестер, голос Українки на цих поважних міжнародних жіночих форумах набув ще більшої ваги, з'явилися нові міжнародні партнерства та напрями роботи. Водночас розгорнулася співпраця з урядовими струк-

Анна Кісіль і Євгенія Петрова з Міністром культури України Є. Нищуком, Торонто, Канада, 2019

турами та громадським сектором України. СФУЖО налагодила ефективну взаємодію з офісом Урядової уповноваженої з питань гендерної політики, взяла участь у відновленні Національної Ради Жінок України, вперше провела свій Конгрес та річні наради в Україні. Знаковим став Міжнародний форум українських жіночих організацій у Львові, який Федерація провела спільно з Міжнародним інститутом освіти, культури та зв'язків з діаспорою Національного університету «Львівська політехніка» (МІОК).

У ці роки на чолі СФУЖО стояли наші посестри Оксана Соколик, Марія Шкамбара та Орися Сушко, за що складаємо їм глибоку шану.

У 2018 році на XI Конгресі у Філадельфії головою СФУЖО було обрано Анну Кісіль. До роботи приступила нова управа Світової Федерації, яка виробила та почала втілювати в життя амбітні плани. Через рік ми провели у Львівській політехніці свої Річні наради та в їхніх рамках Першу Асамблею «Українка у світі: професіоналізм, активізм, традиція», яка увінчала заходи з відзначення 70-ліття СФУЖО. Ця подія, організована у співпраці з МІОКом, зібрала понад 250 учасниць з 27 країн світу й усіх континентів. На особистому прикладі відомих українських жінок-лідерок з усього світу вдалося представити професійність, активність та великий потенціал Українки у світі, її вплив на державотворчі процеси як в Україні, так і в країнах проживання та на міждержавні відносини. Виступаючи на Асамблеї, Анна Кісіль проголосувала: «Ми докладаємо немало зусиль, щоб зберегти нашу мову, культуру, ідентичність у світі. Особливі споді-

Анна Кісіль і Євгенія Петрова з членкинями Шкільної ради Торонто, Канада, 2018

Голови СФУЖО Марія Шкамбара, Оксана Бризгун-Соколик та Анна Кісіль з членкинями Управи СФУЖО, 2019, Торонто, Канада

На Янівському цвинтарі, учасниці Річних нарад

А. Кісіль з проводом СКУ на зустрічі з Главою Православної Церкви України Блаженнішим Епіфанієм, Київ, 2019

вання на молодь. Саме вона зможе піднести українську жінку на височій щабель».

Частиною Асамблеї стало експонування першої мультимедійної виставки про історію та діяльність нашої Федерації «СФУЖО-70», яку ми до кінця року представили у Кабінеті Міністрів та в провідних вишах України. Ми також заснували та вручили провідним українкам з діаспори і України відзнаку СФУЖО «Берегиня українського роду».

Щоб привернути увагу молодих українок до українського жіночого руху та спонукати до активної діяльності на благо свого народу та України, ми провели XXXII Міжнародний літературний конкурс імені Марусі Бек «Що можу я, українка III тисячоліття?» Уперше до участі в ньому ми залучили також українок з України, а праці переможниць надрукували в своєму журналі «Українка в світі». До організації цього проєкту активно долучилися Союз Українок Америки і МІОК.

Та в один момент сталося невідворотне. У 2020 році дорога нам усім

Анна Кісіль відійшла, залишивши за собою пласт добрих справ та амбіційних планів. Уперше в своїй історії СФУЖО опинилася без голови. Усвідомлення викликів, які неочікувано постали перед нами, було чітким і зрозумілим – СФУЖО має жити і працювати.

У пам'ять про Анну Кісіль СФУЖО заснувала щорічну однойменну стипендію на вивчення української мови для молодих українок діаспори. Її переможницями вже стала 31 українка з 13 країн світу. Завдяки стипендії усі вони отримали можливість вивчати українську мову та культуру в Міжнародній школі україністики «Крок до України».

Оновлена управа взяла на себе відповідальність і приступила до виконання своїх стратегічних планів. Передусім ми поставили завдання розширити мережу СФУЖО, заохочуючи приєднатися до українського жіночого руху вже діючі осередки та підтримуючі прагнення українок створити нові організації. Як наслідок, від 2019 року постало кілька нових українських жіночих органі-

зацій – до спільної праці об'єдналися українки у Швейцарії, Казахстані, Об'єднаних Арабських Еміратах, Іспанії, а також росії (з питань безпеки ми тимчасово призупинили співпрацю). До складу СФУЖО увійшла організація з Туреччини та було розгорнуто взаємодію з громадами з Румунії, Словенії, Ізраїлю, Казахстану, Латвії, Лівану, Йорданії, Південно-Африканської Республіки, Туреччини, Молдови, Іспанії та Угорщини.

Свою співпрацю з державними і громадськими інституціями в Україні СФУЖО закріпила підписанням Меморандумів про співпрацю з Міжнародним інститутом освіти, культури і зв'язків з діаспорою Національного університету «Львівська політехніка», Національною Радою Жінок України, Центральним державним архівом зарубіжної україніки (ЦДАЗУ), а після його реформування – з

Центральним державним архівом громадських об'єднань та україніки (ЦДАГОУ) і з Товариством «Україна-Світ». У той же час ми працюємо у різних проєктах спільного зацікавлення і з іншими організаціями, як наприклад, з Всеукраїнською Лігою Українських Жінок, Союзом українок в Україні, а також з багатьма іншими інституціями. Продовжуємо довготривалу успішну співпрацю з Урядовою уповноваженою України з гендерних питань.

Важливими для майбутньої співпраці стали зустрічі в Україні у 2021 р. – з Главою Української Греко-Католицької Церкви, Урядовою уповноваженою з гендерних питань, із заступницею Міністра соціальної політики з питань європейської інтеграції та представницею Директорату розвитку соціальних послуг та захисту прав дітей. А нещодавно

Євгенія Петрова з проводом СКУ на зустрічі з Главою УГКЦ Блаженнішим Святославом, Київ, 2021

в Канаді мала нагоду особисто привітати від імені СФУЖО Президента України та запевнити його у нашій подальшій відданій праці задля України. Членкині Управи СФУЖО в США представили СФУЖО на зустрічах із Першою леді України.

Пам'ятними також стали зустрічі з Проводом Національної Ради Жінок України і знайомство з досягненнями та планами праці організованого жіноцтва України, на яких зросла наша подальша взаємодія.

Небачена раніше проблема пандемії стала першим викликом, який водночас спонукав нас стати більш технологічними та дав можливість спілкування з нашою мережею в десятках країн у новому віртуальному форматі. Такий новий спосіб також активізував комунікацію з нашими друзями. Це втілювалося у проведенні регіональних конференцій з нашою мережею, представленні СФУЖО висунути на десятках онлайн-заходів – міжнародних круглих столах, стратегічних сесіях, презентаціях, віртуальних зустрічах із партнерами та

Участь у відзначенні ювілею Ліги українок Канади, 2020

навіть святкових і пам'ятних заходах.

Для Федерації також важливо було запровадити певні структурні зміни – тож ми відновили інститут Екзекутиви СФУЖО з дорадчим голосом почесних голів СФУЖО, створили групу кураторства і співпраці з громадами та низку комісій і референтур.

На передовій нашої публічної міжнародної діяльності продовжило активну працю Представництво СФУЖО при ООН з офісами в Нью-Йорку та Женеві – про це більш детально в цьому випуску нашого журналу розповість її голова.

Успішною працею відзначилася Комісія СФУЖО з протидії насильству. Створений нею відеоролик «Мовчазний сигнал про допомогу» та озвучений українською, англійською та ще 26 мовами, покликаний запобігти насильству проти жінок. Ці ролики ми бачимо на екранах телекомпаній різних країн світу та на платформах дипломатичних установ. У цьому ж контексті в 2021 році ми провели Міжнародну конференцію «Світло, що руйнує темряву: тепло душі проти насильства», промовцями на якій були досвідчені експерти, представники Уряду і Представництва України при ООН, дипломати та членкині комісії. Широко раді, що долучилися до просування ратифікації Україною Стамбульської конвенції, яка увінчалася успіхом. А коли мільйони українок разом із дітьми почали масово покидати рідні землі, комісія підготувала і поширила відеоролики «Маркери: ознаки сучасного рабства» та «Пастка: не стань живим товаром». Ці відео також доступні різними мовами і демонструються на різних інтернет-платформах.

Євгенія Петрова та Павло Грод на зустрічі з прем'єр-міністром Хорватії А. Пленковичем, Загреб, Хорватія, 2022

Широкомасштабний наступ на Україну держави-терориста в лютому 2022 року став останньою точкою неповернення в екзистенційній боротьбі українського народу з нашим історичним ворогом – росією.

Відчуваючи загрозу розгортання війни проти України, провід СФУЖО заздалегідь вивчив можливості швидкого реагування та надання гуманітарної допомоги населенню України, а відтак нав'язав контакт та рекомендував своїй мережі співпрацювати з організацією AICM-Ukraine Foundation (Association Internationale de Cooperation Medicale).

Драматичні події війни спонукали СФУЖО та її членів до швидкої реакції і ще більшої мобілізації. Неймовірна праця, яку розгорнуло українське жіноцтво в світі задля наближення Перемоги, є взірцем відданості та прикладом щоденної невпинної жертвності. Це і підтримка Українських Збройних Сил, і медична та гуманітарна допомога, і опіка над по-

раненими в Україні та під час їхньої реабілітації за кордоном, і допомога родинам загиблих захисників та таборування їхніх дітей у діаспорі, а також у адаптації численних тимчасових переселенців у країнах їхнього поселення.

У той же час ми провели зі своєю мережею розширені зум-конференції для координації гуманітарної підтримки і допомоги українським захисникам та зміцнили співпрацю з українськими жіночими інституціями в Україні та іншими партнерами. Будучи переконаними, що лише спільними зусиллями можна досягнути високих результатів, СФУЖО долучилося до низки проєктів СКУ, серед яких – глобальна ініціатива Unite with Ukraine зі збору пожертвувань для забезпечення нагальних потреб української армії та суспільства в умовах російської військової агресії. Результатом ініціативи є зібрана та передана військова допомога для захисників України на суму понад 40

Євгенія Петрова з керівництвом Організації Жінок Українок Румунії Л. Хорват і Л. Співалюк, Констанца, Румунія, 2021

мільйонів доларів (станом на червень 2023 р.).

У ці складні часи викликів традиційно плідною є діяльність Представництва СФУЖО при ООН – голосу СФУЖО та українського жіноцтва на найвищому світовому рівні. Це десятки заходів з адвокації українських інтересів, захисту прав людини, прав жінок, підтримки України в її боротьбі з російською агресією, ефективна взаємодія з представниками державної влади України, зокрема Урядовою уповноваженою України з питань гендерної політики, Постійним представництвом України при ООН, урядовими делегаціями. Представниці СФУЖО при ООН виступають з усними заявами-деклараціями від імені СФУЖО на кожній сесії в ООН Раді з прав людини, беруть участь у сесіях Комісії ООН зі становища жінок, численних заходах міжнародного рівня. Лише цього року СФУЖО долучилася до низки адвокаційних заходів на підтримку України (включно з виступами в ООН про злочини, скоєні росією в Україні), а також до заходів на теми

насильства росії у війні проти українців, допомоги постраждалим від війни, охорони психічного здоров'я жінок-українок в Україні та за кордоном. Цю роботу наше Представництво проводить у незмінній співпраці з Постійним Представником України при ООН.

Свою адвокаційну діяльність СФУЖО та її мережа ведуть безупинно, беручи активну участь у акціях на різних майданчиках країн світу, включно з цьогорічною глобальною акцією «365 днів стійкості у війні, що триває 9 років».

Завершення пандемії уможливило живе спілкування. У резолюціях XI Конгресу СФУЖО у 2018 році було поставлено завдання для Проводу відвідати якомога більше наших складових організацій та країн сучасної масової еміграції українців у Європі. Попри всі перешкоди останніх років, мені все ж вдалося у 2021–2023 роках відвідати Румунію (на запрошення Союзу Українців Румунії та Організації Жінок Українок Румунії), а разом із Президентом СКУ – Бельгію, Хорватію, Німеччину, Францію та Італію. Ці подорожі дали нагоду краще зрозуміти особливості українського громадського життя, включно й жіночого, а передусім – виклики, які постали перед українськими тимчасовими переселенцями, переважно жінками і дітьми. А ще – представити діяльність СФУЖО та її членства. Особливі почуття залишилися після відвідин поранених українських воїнів у Головному військовому клінічному госпіталі в Києві у 2021 р., у Клініці Шеріте, а також під час спеціальної зустрічі із захисниками, яку організували українські жінки в Берліні у 2023 р. Практично

під час кожної подорожі відбувалися зустрічі з високопосадовцями, політиками, місцевими громадськими діячами, представниками дипломатичних місій України в кожній із відвіданих країн.

Скитання й пошук нового дому, як і життя в еміграції, ніколи не були легкими для наших посестер. Про це пам'ятаємо як із далекого минулого, так і з багатьох особистих прикладів наших сучасниць, з якими була нагода поспілкуватися. Опинившись у нових обставинах, новоприбулі українські мігранти, переважно більшість яких складають жінки у віці 35-49 років із вищою освітою, були змушені швидко адаптуватися до нових реалій, щоб забезпечити не лише свої базові потреби, але й побут своїх дітей. Попри всі обставини, багато з них одразу включилися у діяльність наших громад, українських шкіл, церков, долучилися до діючих чи створили нові волонтерські ініціативи для допомоги Україні і нашим співвітчизникам (втікачам від війни, пораненим військовим, сиротам), стали активними учасниками пу-

бличних акцій із засудження російських воєнних злочинів.

Сьогодні Україна стала світовим лідером боротьби за свободу та демократичні цінності, а голос українства гучно лунає в усіх вільних країнах. І саме тут ми знову відзначаємо важливу роль Українки у світі – гідної, сильної духом і громадсько активної, адже лише у Збройних Силах України сьогодні воює понад 60 тисяч жінок, у десятках держав світу Українки активно беруть слово і ведуть свою боротьбу. Українка сьогодні активна всюди – від високої трибуни ООН, відкриваючи світові правду про злочини росії та здійснюючи адвокацію українських інтересів, – до барикад на європейському кордоні країни-агресора, блокуючи транзит російських товарів через Європу. Прикладів активізму українських жінок безліч – як у рамках діяльності сформованих організацій та громад, так і неформальних ініціатив, об'єднаних навколо однієї цілі – допомогти Україні та українцям. Водночас, багато наших сестер ще не зуміли реалізувати себе у громадському

Євгенія Петрова та Павло Грод на зустрічі з українцями Берліна, Німеччина, 2023

Євгенія Петрова та Павло Грод на зустрічі з українцями в Парижі, 2023

житті, потребуючи від нас допомоги в інтеграції до громади, публічної роботи, менторства та обміну досвідом від української діаспори та попередніх поколінь мігрантів.

Для допомоги українським переселенцям в Торонто СФУЖО започаткувала спеціальну ініціативу, яка включає надання значних коштів на розбудову українського шкільництва, молодіжного руху, підтримку українців і їхніх дітей на теренах Канади та серію щомісячних семінарів. Від травня 2023 р. ми передали українським організаціям, які працюють з новоприбулими, 45 000 \$, третину з них – для Академії ім. Павла Юзика. А також провели перші п'ять семінарів на теми адаптації в новій країні і психологічної підтримки та фінансового

здоров'я. Всі ці кошти СФУЖО заробила, працюючи в місцевій програмі Delta Bingo and Gaming Downsview.

Багато цікавих і корисних ініціатив для українських дітей та вчителів у діаспорі було здійснено в освітній сфері. Серед них, зокрема у партнерстві з МІОКом, – дослідження «Українське шкільництво за кордоном: як вплинула війна в Україні», міжнародні заходи у рамках Бієнале «Українська мова у світі: відступ чи поступ», VII Міжнародна конференція «Українська мова в світі», проєкт «Мова моїх батьків – мова мого духу» та портал «Український освітній всесвіт», покликаний об'єднати українських освітян, викладачів українознавчих студій, науковців, педагогів шкіл вихідного дня (субот-

ніх та недільних шкіл) за кордоном.

Активну працю розгорнула і новостворена Освітня реферантура СФУЖО, стараннями якої пройшла низка освітніх семінарів, вебінарів, зустрічей з відомими і цікавими людьми, а також серія онлайн-діалогів на тему деколонізації в освіті. У співпраці з МІОКом та освітньою комісією СКУ було проведено Другий світовий форум українознавчих навчальних закладів «В освіті сила України!» До Дня Незалежності України цього року реферантура ініціювала марафон колажів «Я уявляю Перемогу України», під час якого діти поділилися своїми зворушливими роботами – баченням перемоги, якої так прагне весь український народ.

Символом нашої культури є писанка, тож їй ми також присвятили кілька проєктів. У 2019 р. разом з нашою мережею долучилися до Всесвітньої акції Всеукраїнської Ліги Українських жінок «МИРОТВОРЧА ПИСАНКА», подарувавши воїнам-захисникам України писанки-обереги дітей із діаспори. У 2022 р. новостворена культурна реферантура стала ініціатором та організатором виставки/виставки в Нью-Йорку «Писанка – символ надії», яка пройшла у партнерстві з Українським Інститутом Америки в Нью-Йорку. На заклик написати одну писанку з традиційним мотивом з вірою, що ці витвори мистецтва, прикрашені потужними давніми символами, зміцнять духовну оборону України і допоможуть перемогти зло, відгукнулися сотні бажаючих з усього світу. А ще було багато інших культурних проєктів, які ми втілили в життя самостійно та у співпраці з нашими партнерами: відеопроєкт «Леся – Українка. І Ми

– Українці», Конкурс «Бренд Україна: творимо разом» (разом з МІОКом) та інші.

Вірю, що культурно-освітні напрямки діяльності СФУЖО розвиватимуться й надалі, адже вони є інтегральною частиною української душі та ідентичності і важливою стратегічною складовою нашої організації.

Усвідомлюючи важливість інформації в сучасному світі, ми оновили формат журналу СФУЖО «Українка в світі» та відновили випуск Вісника СФУЖО, який виходить у новому електронному форматі. Ці джерела ми наповнюємо матеріалами про діяльність СФУЖО і нашої мережі, популяризуючи в такий спосіб український жіночий рух та роль української жінки. Зокрема, ми втілили в життя та висвітлили на своїх сторінках мультимедійний проєкт «Друга Світова: українські жінки на полі бою, в підпіллі, в окупації та діаспорі», а також ініціативу «Незалежність України: жінки у здобутті, відновленні й утвердженні української державності», над якою працювали разом із Урядовою уповноваженою з гендерних питань та Національною Радою Жінок України. Цікаві історичні та архівні матеріали нам надавав ЦДАЗУ (тепер у складі ЦДАГО).

ВІРЮ, ЩО КУЛЬТУРНО-ОСВІТНІ НАПРЯМКИ ДІЯЛЬНОСТІ СФУЖО РОЗВИВАТИМУТЬСЯ Й НАДАЛІ, АДЖЕ ВОНИ Є ІНТЕГРАЛЬНОЮ ЧАСТИНОЮ УКРАЇНСЬКОЇ ДУШІ ТА ІДЕНТИЧНОСТІ І ВАЖЛИВОЮ СТРАТЕГІЧНОЮ СКЛАДОВОЮ НАШОЇ ОРГАНІЗАЦІЇ.

До завершення підходить ще один проміжний етап історії СФУЖО, про який можна було б говорити ще дуже багато. Проте, замість підсумків хочеться поділитися особистими рефлексіями.

Переконана, СФУЖО має і далі відігравати роль консолідуючого ідейного центру для нашого жіноцтва різних поколінь, відкритої платформи для гуртування, обміну досвідом та творення синергії у допомозі та наближенні Перемоги України. У цьому контексті важливим напрямом нашої роботи має стати праця з численними українками, які опинилися за межами рідної землі, з їхніми дітьми, з молоддю та створення можливостей для їхнього розвитку й інтеграції в українське громадське життя.

За нашими плечима п'ять років праці, які пролетіли дуже швидко. Справжні друзі пізнаються у часи найбільших викликів і останні роки яскраво нам це продемонстрували. Як і 75 років тому, сьогодні СФУЖО є більш ніж дружньою командою –

це справжня родина, спільнота, що складається з чудових жінок, однодумців, духовно згуртованих спільними цінностями та любов'ю до України.

Поруч з вами, дорогі посестри, нам вдавалося зробити дуже багато!

Вдячна за кожен день спільної праці у нашій команді, яка надихає. Складаю щиру подяку Управі, членам, партнерам та спонсорам СФУЖО за ефективну взаємодію. Щиро вдячні за співпрацю всій нашій жіночій мережі у світі, кожному партнеру, а передусім Міжнародному інституту освіти, культури та зв'язків з діаспорою, з яким ми втілили в життя численні заходи та ініціативи, Урядовій уповноваженій з питань гендерної політики та Постійному представництву України при ООН (в Нью-Йорку і Женеві), а також нашим щедрим жертводавцям.

**Вірю у СФУЖО,
вірю у Перемогу України!
Слава Україні!
Слава українському
об'єднаному жіноцтву!**

Учасниці річних нарад СФУЖО, Львів, 2019

■ СЛОВО ВІД ПРЕЗИДЕНТА СКУ

56 років тому СФУЖО стала однією зі основоположниць СКУ і увесь цей час активно з ним співпрацює та є його надійною опорою. СФУЖО є однією з небагатьох організацій, що має представництво в ООН та достойно представляє там українські інтереси, а особливо тепер, просуваючи там низку питань на підтримку України і українського народу, який потерпає від держави-терориста.

За останню каденцію діяльність СФУЖО піднеслася на новий рівень, значно розширивши свою географію у єднанні світового українського жіноцтва та напрямки діяльності, включно з протидією насильству, освітньою і культурною працею.

Об'єднане навколо СФУЖО українське жіноцтво веде надзвичайну працю задля наближення перемоги України, направляє в Україну велику гуманітарну допомогу, включно й пораненим, дітям сиротам і вдовам, сприяє реабілітації поранених у країнах свого проживання та в Україні, а також невідступно продовжує дбати за збереження нашої релігії, національної ідентичності та історії.

Щиро вдячний за це проведу СФУЖО, головою якого у 2018 р. стала Анна Кісіль, а від 2020 р. його очолила Євгенія Петрова. У 75-літній ювілей бажаю СФУЖО многая літа і подальших великих успіхів!

**ПАВЛО ҐРОД,
ПРЕЗИДЕНТ СВІТОВОГО КОНГРЕСУ УКРАЇНЦІВ**

СЛОВО ОКСАНИ БРИЗГУН-СОКОЛИК (1992-2002)

ДО XII КОНГРЕСУ СВІТОВОЇ ФЕДЕРАЦІЇ УКРАЇНСЬКИХ ЖІНОЧИХ ОРГАНІЗАЦІЙ

Вельмишановні пані!

Євгеніє Петрова – виконувачко обов'язків голови СФУЖО, члени Екзекутиви, делегатки, гості!

Вітаю Вас на XII-му Конгресі Світової Федерації Українських Жіночих Організацій. Конгресі, який є винятковий. Наша Федерація відзначає 75-ліття свого існування, жертвенної праці поколінь, змагань, успіхів, досягнень, труднощів, в часі, коли наша Держава, наші сестри та брати виганяють злодія-ворога з Рідних Земель. Ворога, який століттями намагається їх привласнити та стати у нас господарем.

Вони, наші рідні, там, в окопах, є для нас прикладом відваги, рішучості, посвяти. І ми тут мусимо друж-

ньо, міцно відстоювати своє Я, все, що нам рідне та дороге, та їм допомагати.

75 років тому українки, порозкидані світовими війнами та еміграціями по цілому світі, вирішили спільними силами, одним голосом розповідати світові про долю України, про права людини в поневоленій москвою Батьківщині, допомагати собі взаємно, плекати рідне та дороге. Представниці 10 жіночих організацій, з ініціативи Союзу Українок Америки, з'їхалися на Перший Конгрес до Нью-Йорка. Ось кілька слів з Першого Заклику СФУЖО:

...Ми, українські жінки, бажаємо справедливого миру в цілому світі, але його передумовою є те, щоб усі народи мали рівне право на вільне життя...

75-літній шлях не був найлегшим, але співпраця додавала сили і СФУЖО мало візю: Незалежна Україна! Для Неї час, праця, гроші, любов, все для Її майбутнього. І нарешті відновилася Незалежна Україна і з повною енергією почалася наша співпраця з нею.

Від 1948 року десять голів СФУЖО зі сотнями свідомих жінок будували твердиню жіночого ума в діаспорі.

Ми подавали світові на міжнародних жіночих конгресах звістки про невинних ув'язнених, висланих на заслання, розстріляних, про розбиті родини, голодомори, Чорнобиль, сиріток, на жаль, і тепер викрадених...

А скільки радості з проголошенням Незалежності! Саме в той час відбувалася Конвенція американської General Federation of Women's Clubs – GFWC. Слова про Незалежність нашої делегатки, проголошені на Форумі, викликали бурю радості, і понад дві тисячі американок-делегаток довго стоячи оплескували цю звістку!

Як заступниця голови СФУЖО я брала участь у Першому Форумі Світової Діаспори 1990 року в Білому Борі в Польщі. Після нарад відбулася перша зустріч українок, які з'їхалися з різних держав і України на Форум. Нас було 23!

Бути обраною двічі головою СФУЖО в 1992–2002 роках було для мене великою честю і привілеєм. Багато надзвичайних подій сталося тоді.

Ми були першою українською установою, яка здобула членство в ООН у 1993 році!

На конгреси в Канаді ми вже не запрошували тільки представників канадських урядів, федерального і провінційного, але в 1991 році на Річних Нарадах вже була присутня голова Союзу Українок України зі Львова, а в 1992 році на VI Конгресі СФУЖО була голова Союзу Українок України. А там і консули та амбасадори України, міністр України! В Конгресових книгах з'явилися вітання від президентів України. Журнал-квартирник «Українка в Світі» був заповнений інформацією про нашу співпрацю з Україною і світом.

На Світовій Конференції ООН в Бейджингу ми провели офіційну сесію з питань Чорнобиля і передали учасникам державної конференції заяву-документ про Чорнобильську

І Світовий форум української діаспори. Зліва направо: Іван Драч, Алена Пашко, Михайло Бойчишин, Оксана Бризгун-Соколик, Юрій Шимко, Вячеслав Чорновіл. Білий Бір, Польща. 1990 р.

Перша спільна міжнародна конференція СФУЖО та Союзу українок України «Українка і демократія». Зліва: Ірина Руснак – п'ята, Оксана Бризгун-Соколик – шоста, Анна Кравчук – сьома, Алена Пашко – десята. Київ, Україна. 1993 р.

Оксана Бризгун-Соколик вручає президентові Леоніді Кравчуків відзнаку княгині Ольги в подяку від СФУЖО за проголошення конституції

трагедію. Багато видано нових книжок, і поміж ними – монументальна «50-ліття СФУЖО». Літературні конкурси СФУЖО ім. Марусі Бек давали можливість жінкам пробувати перо, також відбулися і дитячі конкурси. Як члени Української Всесвітньої Координаційної Ради – УВКР, ми вимагали включити в програму торгівлю жінками. Зав'язалася також співпраця з урядом України та урядовими установами.

Я вважала, що контакт-зустрічі зі складовими організаціями на місці їхньої роботи мені допоможе ближче їх пізнати для співпраці, а їм – налагодити контакт зі СФУЖО. Тому відвідала всі наші організації на 4 континентах. Та важко коротко розказати про ті динамічні, повні подій роки!

Станьмо ж сьогодні спільно, дружньо в обороні правди, у візії майбутнього! Нас в діаспорі багато!

Тримаймо міцно руки сестер в Україні! Шукаймо і надалі можливостей, аби поширювати правду про Україну на світових міжнародних конгресах жіночих організацій, ООН, та на інших форумах світу. Жінки творять опінію з впливом на події світу! А ми кожним ділом творимо історію СФУЖО!

Нехай майбутнє СФУЖО, яка сьогодні починає четверте чвертьстоліття, принесе позитивні наслідки діаспорі й Україні, та отримає велике моральне задоволення від виконаної праці.

Щира подяка засновницям та всім попередницям муравлиної праці у СФУЖО!

А майбутнім сфужівкам хай Пан Бог допомагає у добрих намірах та ділах!

МНОГАЯ ЛІТА СФУЖО!

Торонто, 08.09.2023

Відкриття VIII конгресу. Зліва направо: міністр Канади Джін Агустін, Оксана Бризгун-Соколик, Ірина Голубева - голова Національної Ради Жінок України

ГОЛОВА СФУЖО 1992-2002 ОКСАНА БРИЗГУН-СОКОЛИК

“

З проголошення незалежності України в серпні 1991 року наша діяльність змінювалася, розширювалися контакти з Україною. Майже вся наша енергія була спрямована на відродження Батьківщини. Перед нашими складовими організаціями, як і перед Федерацією, постало важливе питання: що далі? Ми шукали нових доріг, як найуспішніше допомогти Україні закріпитися та посилити нашу діяльність.

*Оксана Соколик
Звіт Голови СФУЖО 1992-1997*

”

Оксана Соколик

Голова СФУЖО (1992–2002), педагогиня, піаністка, музикознавиця, видавчиня, членкиня Ліги Українських Католицьких Жінок Канади. Допомогала заснувати нові організації: Союз Українок у Польщі, Об'єднання Українок у Чехії, Союз Українок Естонії. Першою почала працювати з жіночими організаціями незалежної України, зокрема Союзом українок України. Була заступницею голови Української Всесвітньої Координаційної Ради, членкинею Комітету відзначення річниці Голодомору 1932–1933 рр.. Очолювала Асоціацію учителів музики в Онтаріо, організовувала концерти української музики в Канаді. Відома як майстриня та знавиця української вишивки. Отримала численні нагороди від урядів України і Канади: Золоту Ювілейну Медаль Королеви (Торонто), медаль св. Володимира від Світового Конгресу Українців (Київ), срібну відзнаку Національного університету «Острозька академія», медаль Верховної Ради України «За заслуги перед українським народом», орден Святого Архистратига Михаїла від Святішого Філарета – Патріарха Київського, грамоту Міністерства юстиції України «За вагомий особистий внесок у підтримку державотворчих процесів в Україні та збереження національних і культурних надбань української діаспори», орден княгині Ольги III ступеня (Київ). Народилася в Словаччині, велику частину життя мешкала в Канаді.

ГОЛОВА СФУЖО 2002-2012 МАРІЯ ШКАМБАРА

“

Сучасна українська жінка створює умови для виявлення своїх талантів поза домашньою працею, беручи активну участь у громадській діяльності. Реалії часу підносять жінку на гребені життєвої хвилі дедалі вище й вище. І тільки одному Богові відомо, скільки зусиль, старань, самопожертви та часу витрачає жінка в боротьбі за своє самоствердження та для досягнення суспільної позиції. Дуже добре окреслили позицію жінки наші членкині з Ліги Українок Канади, які сказали: «Ким би не була українська жінка – борцем чи воїном, політиком чи вчителем, професіоналом чи підприємцем, дружиною чи матір'ю – вона завжди залишається Берегинею родинного затишку, українських традицій та невтомним захисником свободи. І надалі це – кредо для жінки, активної в громадському житті.

”

Марія Шкамбара
Зі звіту Голови за роки 2007-2012 до X конгресу, С. 35

Марія Шкамбара

Голова СФУЖО (2002–2012), педагогиня, заступниця президента СКУ, членкиня Співки Української Молоді та Ліги Українок Канади, голова Комітету Українок Канади, голова Конгресу Українців Канади. Займалась проблемами в'язнів радянських концтаборів. Організовувала мітинги в Торонто та Оттаві на підтримку Помаранчевої революції в Україні. Була спостерігачем на президентських виборах у 2004 р. в Україні. Займається проблемами сучасних українських заробітчанок та питаннями боротьби з насильством над жінками та торгівлею людьми. Відома своєю благочинною діяльністю. Сприяла призначенню студентам стипендій при фонді «Смолооскип». Отримала численні нагороди та відзнаки: «Жінка Року» (Торонто), медаль Королеви Канади Єлизавети II, Орден Княгині Ольги (Київ), Медаль св. Володимира від Світового Конгресу Українців. Багато років мешкає в Канаді.

ГОЛОВА СФУЖО 2012-2018 Орися Сушко

“

Стою гордо перед Вами як Третьє покоління українців у Канаді. Мої родичі, які походили з Тернопілля, інтенсивно працювали в українському піонерському русі в Канаді і стали провідниками в культурному, організаційному та церковному житті. Від самого нашого дитинства Україна, її історія та культура, її люди та їхні великі страждання постійно займали особливе місце в наших серцях. Ми мріяли про той час, коли Україна стане вільною державою. Сумно мені, що мої родичі не дожили до цього історичного дня і не зазнали великої радості, яку ми всі відчули в день проголошення незалежності України. Моє українське коріння було і є провідним елементом життя мого і життя всієї моєї родини.

”

Орися Сушко
З виступу на конференції «Жінка і Демократія», 1995

Орися Сушко

Голова СФУЖО (2012-2018)

Народилася у Канаді. З 1954 р. – членкиня Союзу Українок Канади. Упродовж 1993-1997 рр. очолювала провінційну, а згодом крайову організацію СУК. Була редакторкою журналу «Промінь» (СУК). У 1989 р. обрана головою канадської організації на підтримку Народного Руху України. В жовтні 1990 р. взяла участь у Другому з'їзді Руху в Києві. У 1995 р. виступила з доповіддю на Міжнародній конференції «Жінки в демократії» у Києві. Була членкинею Провінційної Ради Жінок Канади (Онтаріо) та керувала її підкомітетами. Упродовж 1993-1997 рр. – заступниця голови Національної Ради Жінок Канади. Очолювала урядовий Комітет Статусу Жінок у місті Гамільтоні. У 2004-2007 рр. – голова Конгресу Українців Канади. У 2011 р. взяла участь у Міжнародному форумі українських жіночих організацій та підняла актуальне питання про роль українського жіночого руху як фактору гендерної рівності.

ГОЛОВА СФУЖО 2018-2020

Анна Кісіль

“

СФУЖО - це об'єднане навколо української національної ідеї багатотисячне світове українське жіноцтво, яке спільно діє вже понад 70 років. Це гордість за свою Батьківщину і постійна боротьба за її незалежність та бажання бути з нею завжди, у різні часи її становлення, ніколи не похитнувшись у вірі. Це приклад жертвовної праці в ім'я свого народу і української землі. Це вміння виховати не одне покоління свідомих українців, які зберегли свою ідентичність за межами України. Це досвід, який набуто десятиліттями, втілюючи в життя безліч благодійних проєктів. Це відданість і наполеглива праця задля досягнення найвищої мети, а також прагнення ставати в єднанні ще сильнішими та йти вперед до перемоги. І нехай нам у цьому прагненні допоможе Бог!

”

Анна Кісіль

Відома українська громадська діячка та підприємця. Народилася 19 листопада 1960 р. в Україні, де закінчила Львівський політехнічний інститут за спеціальністю "інженер-педагог будівельних дисциплін". З 1990 р. проживала в Торонто, Канада. 2018–2020 рр. Анна Кісіль була другою заступницею Президента СКУ, Головою Світової Федерації Українських Жіночих Організацій та членкинею Управи Конгресу Українців Канади, відділ Торонто. Упродовж 2005–2016 рр. очолювала Міжнародну організацію українських громад "Четверта хвиля", а протягом 2008–2019 рр. — Світову раду культури при СКУ. Анна Кісіль була також відомою меценаткою. Вона фінансово підтримала численні українські проєкти в Україні та в діаспорі, а саме: спорудження храмів, відбудову історичних споруд, виставки мистецьких творів та видання книг і підручників для українських шкіл діаспори. Анна Кісіль — авторка двох поетичних збірок. Вона була нагороджена відзнаками Президента України — ювілейною медаллю "25 років Незалежності України" і Хрестом Івана Мазепи та найвищою нагородою СКУ – медаллю св. Володимира Великого за високі заслуги перед Україною і українським народом. 16 листопада 2020 р. Анна Кісіль передчасно відійшла у вічність. Ідеї, справи, починання Анни Кісіль здійснюють її посестри та побратими — членкині СФУЖО та представники світового українства.

ОЧІЛЬНИЦЯ СФУЖО 2020-сьогодні

ЄВГЕНІЯ ПЕТРОВА

“

Спрямовуючи погляд у минуле, чітко усвідомлюємо, що жоден етап в історії СФУЖО не був простим, а запорукою успіху нашої діяльності завжди була самопосвята та служіння тисяч Українок у всьому світі, які протягом десятиліть працювали задля української справи. Сьогодні основним завданням СФУЖО та всієї її мережі у понад 30 країнах світу є наближення Перемоги через адвокаційні кампанії на найвищих світових майданчиках і теренах країн свого проживання, надання всебічної допомоги українським захисникам, постраждалим жителям України та її тимчасовим переселенцям у світі, а відтак – відбудова нашої духовної Батьківщини та підтримка її європейських та євроатлантичних планів.

”

Євгенія Петрова

Очолує Світову Федерацію Українських Жіночих Організацій із 2020 року на посаді Виконуючої обов'язки Голови.

Євгенія Петрова народилася в Україні, де захистила дисертацію, отримала ступінь кандидата філологічних наук та працювала заступником декана з наукової роботи і доцентом кафедри української мови в Дніпровському національному університеті ім. Олесь Гончара. Є автором наукових статей, навчальних посібників для студентів та редактором збірників наукових праць.

Проживаючи в Канаді, Євгенія Петрова протягом 10 років була директоркою української суботньої школи в м. Гамільтоні, а також членкинею Управи відділу Конгресу Українців Канади

в Торонто, заступницею голови Шкільної ради в Торонто, при якій очолювала Методичний комітет, та заступницею голови Міжнародної організації українських громад "Четверта хвиля". На даний час є членкинею Ради директорів Світового Конгресу Українців, а також членкинею Організації українок Канади ім. О. Басараб. Впродовж 2018-2023 рр. Євгенія Петрова є головною редакторкою журналу "Українка в світі" та Вісників СФУЖО.

ПІДТРИМКА УКРАЇНИ ЧЕРЕЗ ДІЯЛЬНІСТЬ СФУЖО В ОРГАНІЗАЦІЇ ОБ'ЄДНАНИХ НАЦІЙ

Марта КІЧОРОВСЬКА КЕБАЛО,
ООН ЕКОСОП, Нью-Йорк

Повномасштабне вторгнення росії в Україну 24 лютого 2022 року викликало резонанс у світовій громаді. Вона гостро відреагувала на бойові дії вперше від початку війни, що триває з 2014 року. Більшість країн, що є членами Організації Об'єднаних Націй, висловили рішуче засудження російської федерації, постійного члена Ради Безпеки ООН, за неспровоковану брутальну агресію проти мирного сусіда.

Хоча безпекова та політична ситуація в Україні є напруженими, країна виходить на передову світової арени.

Відколи розпочалася імперіалістична війна росії проти українського народу, Україна завзято бореться за свою свободу і незалежність та привертає увагу світу своєю мужністю перед брутальною геноцидною агресією. Україна визнає пріоритет

Катерина ДАШЕВСЬКА,
ООН, Женева

загальнолюдських цінностей, дотримується загальновідомих норм і принципів міжнародного права, дбайливо ставиться до потреб і побажань своїх громадян. Світ чекає на її Перемогу.

Україна стала першою державою, яка прийняла Національний план дій до резолюції Ради Безпеки ООН 1325 – «Жінки, мир, безпека» у період збройного конфлікту. Крім того, під час 67-ої сесії ООН Комісії зі становища жінок в Нью-Йорку у березні 2023 року Україна представила оновлений Національний план дій для Резолюції 1325, який розповідає про активну участь жіноцтва у захисті країни, і запрошує жінок вже сьогодні долучитися до вирішення питань її післявоєнної відбудови.

Коли надходили повідомлення про звірства, скоєні російськими військовими на окупованих тери-

торіях, Україна не відклала в часі свої зусилля щодо меморандуму про співпрацю з ООН у боротьбі проти цих страшних подій. Вже 3 травня 2022 року віцепрем'єр-міністр з питань європейської та євроатлантичної інтеграції України Ольга Стефанішина та Спеціальна представниця ООН з питань запобігання сексуальному насильству в умовах конфлікту Пам'яті Паттен підписали Меморандум про співробітництво між Урядом України та ООН щодо запобігання та протидії сексуальному насильству в умовах війни.

УКРАЇНА СТАЛА ПЕРШОЮ ДЕРЖАВОЮ, ЯКА ПРИЙНЯЛА НАЦІОНАЛЬНИЙ ПЛАН ДІЙ ДО РЕЗОЛЮЦІЇ РАДИ БЕЗПЕКИ ООН 1325 – «ЖІНКИ, МИР, БЕЗПЕКА» У ПЕРІОД ЗБРОЙНОГО КОНФЛІКТУ

Україна рішуче доводить світу, що злочини цієї тривалої війни росії проти України, включаючи сексуальне насильство та викрадення дітей, не є випадковими подіями, а стали офіційними стратегіями російських військ та програмою російського уряду.

План для захисту жертв в умовах війни був схвалений 14 вересня та негайно представлений під час 77-ї сесії Генеральної Асамблеї ООН у вересні 2022 року. Важливо зазначити, що Лорд Ахмад відправив офіційний лист на ім'я віцепрем'єр-міністра з питань європейської та євроатлантичної інтеграції, запрошуючи Україну об'єднатися з Великою Британією в спільному партнерстві в рамках Глобального Альянсу проти насильства як засобу війни.

Заслуговує особливої уваги той факт, що Україна встановлює нові світові прецеденти, наприклад, щодо надання цілісної допомоги та термінового тимчасового компенсування жертвам сексуального насильства, пов'язаного з конфліктом. Україна є взірцем для тих, хто прагне притягнути кривдників до відповідальності. Україна відкриває світовому співтовариству шлях до справедливості.

Завдяки своїй діяльності в міжнародній сфері ООН, СФУЖО залишається важливою складовою цього контексту. Активно діючи в діаспорі, Федерація продовжує виступати як невід'ємна частина українського жіночого руху. І СФУЖО, і її представництво в ООН підтримують європейський вибір України та зміцнення її державного статусу як демократичного та євроорієнтованого суспільства.

«ЖІНКИ, МИР, БЕЗПЕКА»

Від початку агресії росія відкрито проголошувала, що веде війну проти колективного Заходу і його цінностей. Ще з 2013 року, і навіть раніше, було помітно активну російську кампанію, яку часто називали «руським миром». Вона ширилася в різних країнах світу та була спрямована проти концепту/терміну «гендер», підтримуючи шкідливі нарративи та активно виступаючи проти засад гендерного рівноправ'я. Знаменита книга д-рки Левченко «Гендерне тяжіння» (2019) розповідає, як росія намагається відвести Україну від європейського шляху та підпорядкувати її власній сфері впливу. СФУЖО у співпраці з Київським інститутом гендерних досліджень (КІГД) намагається зрозуміти характеристики цієї

антигендерної кампанії, яка була і є частиною ширшої кампанії дезінформації, спрямованої на розкол українського суспільства

Після анексування Криму та окупації східних областей Донбасу російською федерацією, СФУЖО у 2014 році відновила своє представництво при ООН у Женеві. Там доктор О. Куновська-Монду започаткувала постійні (донині) виступи від імені СФУЖО на кожній сесії ООН Ради з Прав Людини.

СФУЖО відкрито виступала проти агресії росії, звертала увагу на наслідки воєнних дій, говорила про потреби біженців із територій АТО,

Марта Кічоровська Кебало (СФУЖО), Айла Бакаллі (представниця кримськотатарського Меджлісу в США) і Андрій Добрянський одержали грамоти від Постійного Представництва України при ООН

та наголошуючи на сексуальному насильстві й тортурах як засобах війни.

СФУЖО також стала співпартнером у проектах, спрямованих на втілення Програми 1325 «Жінки, Мир, Безпека», ще до прийняття Україною першого Національного плану дій у 2016 році.

Відбулося похваллення співпраці з постійними представниками України при ООН (як у Нью-Йорку, так і в Женеві), а також заприятення і співпраця з представниками кримськотатарської громади при ООН, зокрема з представницею кримськотатарського меджлісу в США Айлою Бакаллі, яка побажала стати членкинею Союзу Українок Америки.

СФУЖО ПІДТРИМУЄ ГЕНДЕРНУ ПОЛІТИКУ УКРАЇНИ

У 2017 році СФУЖО виступила з активною підтримкою д-рки Катерини Левченко, яку було призначено на новостворену посаду – Урядового Уповноваженого з питань гендерної політики України в офісі віцепрем'єр-міністра з питань європейської та євроатлантичної інтеграції. У 2021 році СФУЖО організувала широку кампанію по всій діаспорі для підтримки д-рки Левченко як кандидатки до Комітету ліквідації дискримінації щодо Жінок (CEDAW – Convention on the Elimination of All Forms of Discrimination Against Women). Д-рка Левченко високо оцінила співпрацю СФУЖО з Україною. Під час свого виступу на XI Конгресі СФУЖО у 2018 році вона визнала Федерацію не лише партнером, але і невід'ємною частиною українського жіночого руху.

Д-р Олександра Куновська-Монду, головна представниця СФУЖО при ООН (Женева, 2014-2021), співтворець відео до Бейджинг+25. Д-р Тамара Марценюк на екрані. 30 жовтня 2019, Женева

На підставі меморандумів про співпрацю з КІГД та Національною радою жінок України, представниці СФУЖО при ООН увійшли до комітету для підготовки паралельного звіту українських неурядових організацій України за 2014–2019 рр. до «Бейджинг+25». Це було пов'язано з переглядом Пекінської декларації та Платформи дій з 1995 року. Комітет, до складу якого входили партнери, такі як КІГД, НРЖ-У, Фондація Фрідріха Еберта в Україні, Інформаційно-Консультативний Гендерний Центр і СФУЖО, провів важливу роботу. Д-рка Марта Кебало, головна представниця СФУЖО при ООН в ЕКОСОП, доклала значних зусиль як член редколегії для редагування англомовної версії паралельної доповіді. Цей документ надає достовірну оцінку всього, що було зроблено, та того, що залишилося незавершеним в Україні, у справі досягнення повної гендерної рівноправності (копії доповіді англійською мовою під назвою «Beijing+25 year on Parallel

Report Ukraine 2014–2019» (66 ст., видання ФФЕ в Києві) були розповсюджені серед учасників нарад в ООН у Женеві в жовтні 2019 року).

СФУЖО і надалі продовжує роботу у цьому руслі. У 2022 році Постійний представник України при ООН Посол Сергій Кислиця обійняв посаду Віцепрезидента ООН-Жінки (структура ООН, створена в 2010 році), а в 2023 році очолив Виконавчий комітет ООН-Жінки у якості Президента. Сергій Кислиця запросив СФУЖО увійти до дорадчої ради неурядових організацій для обговорення діяльності України в провіді ООН-Жінки у контексті просування важливих для України рішень та ініціатив з питань гендерної рівності.

Копії доповіді англійською мовою під назвою «Beijing+25 year on Parallel Report Ukraine 2014-2019» (66 ст., видання ФФЕ в Києві), які були розповсюджені серед учасників нарад в ООН у Женеві в жовтні 2019 року

КОНВЕНЦІЯ РАДИ ЄВРОПИ (СТАМБУЛЬСЬКА)

Згідно з порядком денним України щодо європейської інтеграції, СФУЖО також виступила з голо- сом підтримки в питанні ратифікації Україною Конвенції Ради Європи про запобігання насильству щодо жінок і домашньому насильству, ві- домої як Стамбульська Конвенція. Уже в 2016 році СФУЖО підтримала ратифікацію конвенції, з розумінням її важливості для жінок України, осо- бливо в умовах де-факто війни, що тягнеться з 2014 року (воєнний стан в Україні ввели лише з 24.02.2022 р.). Україна була однією з авторок цієї конвенції і підписала її ще 7 листопа- да 2011 року.

У жовтні 2021 року, під час захо- ду «Що сказати тим, хто не впевне- ний, чи підтримати Стамбульську Конвенцію», який організувало УКРІНФОРМ 25 жовтня 2021 р., СФУ- ЖО виступила з важливою заявою, підтримуючи ратифікацію Стамбуль- ської Конвенції. Федерація аргумен- тувала свою позицію, стверджуючи,

УЖЕ В 2016 РОЦІ СФУЖО ПІДТРИМАЛА РАТИФІКАЦІЮ КОНВЕНЦІЇ,

З РОЗУМІННЯМ ЇЇ ВАЖЛИВОСТІ
ДЛЯ ЖІНОК УКРАЇНИ, ОСОБЛИВО
В УМОВАХ ДЕ-ФАКТО ВІЙНИ, ЩО
ТЯГНЕТЬСЯ З 2014 РОКУ

що конвенція забезпечує захист українок, включаючи тих, що пере- бувають за кордоном. У контексті глобальної пандемії цей аргумент набрав ще більшої ваги. Комісія

СФУЖО з протидії насильству, ство- рена у 2020 році та очолювана Олек- сандрою Фаримою в Нідерландах, виконала важливу роботу, надаючи докази правильності рішення про ратифікацію. Ця комісія реалізувала ряд ініціатив, включаючи глобальний опитувальник про вразливість жінок щодо насильства під час пандемії, міжнародну конференцію у грудні 2021 року та створення ряду відео- роликів на тему мовчазного сигналу для допомоги, виявлення ознак тор- гівлі людьми та безпечної поведінки при перетині кордону.

Подальші події 2022 року, масо- вий виїзд українок з дітьми за кор- дон, передусім у Європу, та інші прояви і наслідки російської агресії тільки підкреслили логічну необхід- ність підтримки позиції «ЗА» рати- фікацію Стамбульської Конвенції та потребу у законному просторі для забезпечення прав переміщених жінок. У червні 2022 року, навіть в умовах воєнного стану, Україна при- йняла закон про ратифікацію Кон- венції, і в листопаді того ж року вона набула чинності як Закон України від 20.06.2022 р. № 2319-IX «Про рати- фікацію Конвенції Ради Європи про запобігання насильству стосовно жінок і домашньому насильству та боротьбу із цими явищами».

СФУЖО ІНФОРМУЄ МІЖНАРОДНУ СПІЛЬНОТУ

Події до вторгнення росії в Укра- їну 24-го лютого спричинили такий неспокій, що СФУЖО видала пере- конливу заяву вже 12 лютого 2022 року щодо болючого історичного досвіду українських жінок (заява підготовлена Іреною Яросевич, яка

Представниці СФУЖО при ООН Женеві під час візиту у Постійному Представництві України при ООН. Посол Євгенія Філіпенко посередині, головна представниця СФУЖО в Женеві д-р Катерина Бондар (друга справа), Катерина Дашевська (третья справа)

протягом багатьох років є головною представницею при ООН ГК). У 2022 році представництво СФУЖО при Департаменті ООН з Глобальних Ко- мунікацій (ООН ГК), раніше відомому як ООН ДПІ, постійно наголошувало на всіх аспектах та небезпеках цієї війни. Також у зверненнях багато- разово акцентувалася увага на по- рушені росією стабільності Черно- бильської та Запорізької атомних електростанцій, що перебувають у критичній небезпеці.

СФУЖО брала участь в адвокації України і українок на всіх можливих заходах як особисто, так і на зум-зу- стрічах та конференціях. У жовтні 2022 року українська делегація, яку очолила д-рка Катерина Левченко, представила в Женеві IX періодичну доповідь України перед Комітетом з ліквідації дискримінації щодо жінок. Комітет висловив підтримку делега-

ції України за їхню здатність пред- ставити звіт, незважаючи на жахливі обставини війни. Експертки-член- кині Комітету високо оцінили всі за- ходи, вжиті Україною для сприяння гендерній рівності за минулі роки.

СВІТОМ ВИЗНАНО РОЛІ УКРАЇНОК

Визнання ролі українок про- звучало на великих платформах. 9 листопада 2022 року у Вашингтоні міжнародна організація Vital Voices (заснована у 1999 році трьома про- відними жінками: 64-м Секретарем Держдепартаменту США Мадлен Олбрайт, колишньою Першою леді та 67-м Секретарем Держдепарта- менту США Гіларі Клінтон, а також україркою за походженням послом Меланн Вервір) відзначила жінок з різних країн, включаючи США, Бра- зилію, Південну Африку, Афганістан та Іран, які відстоюють права жінок в умовах кризи. Серед них була від- значена коаліція українок, які об'єд- налися для підтримки внутрішньо переміщених жінок з дітьми, зокре- ма Любов Максимович зі Львова, з якою СФУЖО співпрацює вже багато років. Пані Максимович отримала можливість прийняти у США нагоро- ду від імені Коаліції.

5 грудня 2022 року у Джорджта- унському університеті (Вашингтон, округ Колумбія) – осередку Институ- ту для «Жінок, Миру і Безпеки» (під керівництвом посла Меланн Вервір) відбулося вручення Премії Гіларі Родем Клінтон. За надзвичайну ро- боту щодо припинення сексуаль- ного насильства в контексті війни, збільшення участі жінок у процесах відновлення та мирних перегово-

Після вручення премії Гілларі Клінтон. Присутні (зліва направо): Олександра Матвійчук, Меланн Вервір, Катерина Левченко, Гілларі Родхем Клінтон, Марта Кічоровська-Кебало, Наталія Карбовська та Посол Оксана Маркарова. 5 грудня 2022 р. Джорджтаунський університет. Вашингтон. (Фото: Олена Дунебабіна)

рах було відзначено: 1) Першу леді України Олену Зеленську; 2) Її Королівську Високість Софі, Графіню Вессекську з Великобританії; 3) Уповноважену України з питань гендерної політики д-рку Катерину Левченко; 4) Наталію Карбовську з Українського Жіночого Фонду; 5) Олександру Матвійчук з Українського Центру Громадянських Свобод.

Вперше лауреаткою Нобелівської премії обрали українку. Переможниця Олександра Матвійчук проголосила зворушливу промову під час церемонії вручення нагороди, і вперше на цій урочистій події

прозвучала прекрасна українська мова.

У ПЕРШУ РІЧНИЦЮ У НЬЮ-ЙОРКУ ПІД ЧАС КОМІСІЇ ООН ЗІ СТАНОВИЩА ЖІНОК

У 2023 році, у першу річницю повномасштабного вторгнення росії в Україну, постійне представництво України при ООН висвітлило масштаби задокументованих злочинів російської федерації. 22 лютого 2023 року на засіданні ООН у Нью-Йорку відбувся захід «Грубі порушення прав людини внаслідок агресії проти України», де обговорювалися злочини, скоєні росією в Україні. На

конференції були розглянуті порушення прав військовополонених та прав дітей, зокрема висвітлені механізми, використовуючи які, російський уряд викрадає українських дітей з України.

Д-рка Марта Кебало висловила стурбованість СФУЖО та Союзу Українок Америки. Усе це транслиувалося у прямому ефірі. Після конференції зросло занепокоєння глобальної спільноти цим болючим питанням.

На відкриття 67-ї сесії ООН Комісії зі становища жінок прибули колишні полонені активістки – Людмила Гусейнова, Анна Олсен та Ірена Довгань, які мали виступити перед ООН та громадськістю. Прибула і численна українська делегація, до складу якої входили і урядовці, і представниці українських жіночих організацій. Д-рка Катерина Левченко виконувала обов'язки заступниці голови української делегації на 67-й сесії в Нью-Йорку, координувала програму делегації на різних заходах на всі важливі для України теми.

СФУЖО, співпрацюючи з Постійним представництвом при ООН та українською делегацією, брала участь у всіх аспектах КСЖ-нарад та у заходах, на яких делегація спілкувалася з громадою. Зокрема, 5 березня, у рамках спільних заходів СФУЖО і СУА, члени української делегації взяли участь у презентації документального фільму про злочини російських військових в Україні, які використовують насильство як тактику війни. 7 березня відбувся спільний захід зі СФУЖО про роль жіночих НУО щодо реагування на сексуальне насильство. 8 березня СФУЖО спільно з Національною Радою Жінок України та її головою Людмилою Порохняк-Гановською провела захід під назвою «Вижилі: оновлена доповідь щодо становища жінок України, їх мир та безпеку, 2022–2023», у якому взяли участь і НУО, і урядовці, і члени української делегації. Увечері 8 березня українську делегацію, представників уряду України при ООН та низку партнерів СФУЖО ООН було запрошено на зустріч при вечері в Українському

Презентація документального фільму про злочини російських військових в Україні. 6 березня 2023 р. Нью-Йорк, США

Відзначення 30-річчя акредитації СФУЖО при ООН ЕКОСОП в присутності представниць СФУЖО і членів української делегації до 67-ої сесії ООН Комісії зі становища жінок. 8 березня 2023 р. Нью-Йорк, США

Інституті Америки. Таким чином було відзначено 30-річчя акредитації СФУЖО у дорадчій функції при ООН ЕКОСОП. Серед партнерів були представниці в США від кримськотатарського меджлісу, представниці Глобальної мережі жінок миробудівниць (Global Network of Women Peacebuilders), з якими СФУЖО співпрацює для просування Резолюції Ради Безпеки ООН № 132, та багато інших.

УНІКАЛЬНІСТЬ СФУЖО

На сьогодні СФУЖО відрізняється від інших діаспорних організацій завдяки своїй акредитації в ООН, що надає їй право брати участь у конференціях, реєструвати інших учасників, подавати офіційні заяви письмово або усно на офіційних нарадах та інших заходах. Це дозволяє Федерації допомагати чиновникам ООН краще розуміти позицію, пріоритети та потреби України.

Співпраця СФУЖО з представниками уряду України особливо посилилася з початком російсько-української війни, розв'язаної росією 2014 року. Починаючи з 2020 р. активно співпрацюємо з Постійним пред-

ставником України при ООН, Послом Сергієм Кислицею, який у 2022 році обіймав посаду Віцепрезидента ООН-Жінки (структура ООН, створена в 2010 році), а в 2023 році очолив Виконавчий комітет ООН-Жінки у якості Президента. Саме Сергій Кислиця запросив СФУЖО увійти до дорадчої ради неурядових організацій для обговорення діяльності України в провіді ООН-Жінки задля у контексті просування важливих для України рішень та ініціатив з питань гендерної рівності. У Женеві команда СФУЖО при ООН під керівництвом головної представниці д-ра Катерини Бондар зустрілася з Постійним представником України Євгенією Філіпенко. На зустрічі обговорили шляхи співпраці Постійного представництва при ООН зі СФУЖО.

СФУЖО ЗАЛИШАЄТЬСЯ ВІДДАНОЮ СВОЇЙ МІСІЇ

І ЯК ВЕЛИКА МЕРЕЖА І СКЛАДОВА СВІТОВОГО КОНГРЕСУ УКРАЇНЦІВ ПРАЦЮВАТИМЕ НАДАЛІ НА МІЖНАРОДНІЙ АРЕНІ ДЛЯ ДОСЯГНЕННЯ ЦІЛЕЙ У СПРАВАХ ГЕНДЕРНОЇ РІВНОСТІ ТА МИРУ

СФУЖО цінує можливість сприяти Україні у важливих глобальних ініціативах. Сподіваємося, що наша співпраця з Урядом України та делегатами Постійного представництва України при ООН залишатиметься тісною і в майбутньому. СФУЖО залишається відданою своїй місії і як велика мережа і складова Світового Конгресу Українців працюватиме надалі на міжнародній арені для досягнення цілей у справах гендерної рівності та миру. **До Перемоги!**

СОЮЗ УКРАЇНОК АМЕРИКИ

Маріанна ЗАЯЦЬ

Перша заступниця голови СФУЖО,
Почесна голова СУА

Відчуваючи зростаючу потребу в узгоджених і скоординованих діях для задоволення потреб своїх переміщених війною сестер, голова Союзу Українок Америки (СУА) Олена Лотоцька у 1948 р. та її Екзекутива почали планувати з'їзд українок з усієї Північної Америки. Почувши про це, Голова Об'єднання українок в еміграції Ірина Павликовська та її Управа запропонували об'єднати зусилля для скликання Світового конгресу українок, на який би з'їхалися делегатки від усіх жіночих організацій, що виникали в країнах з новими або зростаючими українськими діаспорними громадами.

І так сталося, що 13 листопада 1948 року у Філадельфії на Світовому конгресі українських жінок, об'єднаних турботою про Батьківщину та прагненням надати українським жінкам можливість працювати задля свободи свого народу, була створена Світова Федерація Українських

Жіночих Організацій. Кілька активістів СУА були членами першого Екзекутивного Комітету та Ревізійної комісії СФУЖО.

Союз Українок Америки працював зі СФУЖО під одним дахом у Філадельфії аж до переїзду СУА до Нью-Йорка в 1975 році.

Подальша співпраця СУА зі СФУЖО виявилася у формі окремої сторінки під назвою «Вісті СФУЖО» в журналі СУА «Наше Життя». Це були перші відомості про діяльність СФУЖО.

У 1958 році Маруся Бек (велетень жіночого руху та людина надзвичайних професійних і політичних досягнень, надзвичайно діяльна членкиня СУА) стала засновницею і фундаторкою Літературного конкурсу СФУЖО. Такий конкурс було проголошено вперше в історії українського жіночого руху. Після смерті св. п. Марусі Бек у 2005 році СУА продовжує фінансово підтримувати цю ініціативу до сьогодні.

13 ЛИСТОПАДА 1948 РОКУ У ФІЛАДЕЛЬФІЇ НА СВІТОВОМУ КОНГРЕСІ УКРАЇНСЬКИХ ЖІНОК, ОБ'ЄДНАНИХ ТУРБОТОЮ ПРО БАТЬКІВЩИНУ ТА ПРАГНЕННЯМ НАДАТИ УКРАЇНСЬКИМ ЖІНКАМ МОЖЛИВІСТЬ ПРАЦЮВАТИ ЗАДЛЯ СВОБОДИ СВОГО НАРОДУ, БУЛА СТВОРЕНА СВІТОВА ФЕДЕРАЦІЯ УКРАЇНСЬКИХ ЖІНОЧИХ ОРГАНІЗАЦІЙ

Найбільшим вкладом Союзу Українок Америки у розвиток СФУЖО був Другий Світовий Жіночий Конгрес і VII Конференція СУА, що відбулися в Нью-Йорку 26–28 червня 1959 р. Цей Конгрес мав велике значення для СФУЖО, бо наприкінці першого десятиріччя діяльності молодій Федерації треба було перевірити і згуртувати сили. СУА випустив із цією метою Конгресову книжку, яка вмістила історію СФУЖО та її складових організацій.

Членство СФУЖО поволі розширилося, охопивши цілу низку жіночих організацій. СУА, який також продовжив зростати як організація, весь час найбільше підтримував СФУЖО, і

донині залишається провідною силою в глобальній Федерації.

З моменту свого заснування СФУЖО мала доступ своїх представників до Організації Об'єднаних Націй (ООН), але лише через співпрацю з іншими неурядовими організаціями. Проте з великими змінами, що відбулися в Україні в 1991 році, СФУЖО подала заявку на членство в Департаменті громадської інформації ООН (ДОІ ООН), і її першими представницями стали членкині СУА Лідія Гладка та Ольга Ставнича. 23 березня 1993 року СФУЖО отримала нову акредитацію на Конференції НУО і відтоді мала консультативний статус при ЕКОСОП ООН. Першими

Стокгольм. Зліва - Рома Шуган (заступниця голови СУА), Оріся Сушко (почесна голова СФУЖО), Маріянна Заяць

представницями СФУЖО знову ж таки були членкині СУА Лідія Білоус та Ольга Ставнича. Ці першопрохідці навчилися просувати інтереси України, одночасно наближаючи місію Організації Об'єднаних Націй до своєї організації та української громади.

За останні 75 років членкині СУА займали різні пости в Управі СФУЖО та допомагали в розвитку та діяльності Федерації. Три каденції головами СФУЖО були членкині СУА Олена Лотоцька та Лідія Бурачинська. З 1993 року низка членкинь СУА працювали як представники СФУЖО в ООН (на сьогодні д-р Марта Кічоровська-Кебало займає пост Головної представниці делегації СФУЖО при ООН).

Як ініціатор й одна з організацій-засновників СФУЖО, СУА пишається своєю безперервною 75-літньою діяльністю у Федерації та готується до святкування свого 100-літнього ювілею в 2025 році.

Під проводом СФУЖО будуймо наші жіночі організації, щоби ми разом втілювали в життя слова першої голови СФУЖО Олени Кисілевської, відомої журналістки, літераторки, активістки жіночого руху, сенаторки в Польському парламенті, яка в 1927 році так сказала про важливість жіночих гуртків: «Бо там, де вони працюють – підноситься рівень освіти жіноцтва, там культурнішає, здоровіє і багатіє родина, свідомість національна росте».

Місія Світової Федерації Українських Жіночих Організацій (СФУЖО) в контексті нинішнього конфлікту в Україні та глобальних проблем створює як виклики, так і можливості. У

Львів. Зліва - Маріянна Заяць (голова СУА), св. п. Анна Кісіль (голова СФУЖО), Ліда Яхницька (заступниця голови СУА)

ці неспокійні часи роль СФУЖО стає все більш визначальною у формуванні світлого майбутнього. Майбутнє Світової Федерації Українських Жіночих Організацій нерозривно пов'язане з майбутнім України та глобальними жіночими питаннями. Виступаючи за мир (на умовах України), розширюючи права і можливості жінок, вирішуючи світові проблеми та сприяючи співпраці, СФУЖО має і надалі залишатися маяком надії, що сприяє позитивним змінам для українських жінок та жінок у всьому світі.

Тож об'єднаймося любов'ю до України – для її перемоги та відновлення!

НОВЕ ЖИТТЯ УКРАЇНСЬКИХ ЖІНОЧИХ ОРГАНІЗАЦІЙ. ПОГЛЯД З АВСТРАЛІЇ

Наталія ПОШИВАЙЛО-ТАУЛЕР

голова Союзу Українок штату Вікторія,
голова Освітньої референтури СФУЖО

Жіночі організації протягом десятиліть відігравали важливу роль у громадянському, суспільному та культурному житті України і діаспори, починаючи з часів боротьби за незалежність на початку ХХ-го століття, і закінчуючи сучасними волонтерськими жіночими ініціативами, такими як допомога тимчасово переміщеним особам, біженцям, жінкам та дітям, які покинули Україну під час війни, захист від насильства, рабства, торгівлі людьми, боротьба за права жінок та гендерну рівність тощо. Жіночі організації та спільноти завжди були на передовій у ключових суспільних питаннях.

Російсько-українська війна призвела до гострого гуманітарного

кризового стану на всій території України. Тисячі людей втратили свої домівки, стали вимушеними переселенцями, або навіть загинули внаслідок російської агресії. У цей важкий час жіночі організації в українській діаспорі взяли на себе відповідальність за надання гуманітарної допомоги, медичних послуг та психологічної підтримки постраждалим.

Активні українки включилися в чинні організації, такі як Союз Українок, або почали самоорганізовуватися та долучатися до волонтерських ініціатив, політичного лобювання урядів тимчасового перебування, вуличних акцій, культурних та освітніх проектів. Останні майже два роки від початку повномасштабного вторгнення відзначаються особливим розквітом активності жіночих організацій як в Україні, так і у всьому світі, включно в Австралії.

УКРАЇНСЬКІ ЖІНОЧІ ОРГАНІЗАЦІЇ В АВСТРАЛІЇ (СОЮЗ УКРАЇНОК АВСТРАЛІЇ)

Із прибуттям перших українських іммігрантів після Другої світової війни, у 1949 році почали організовуватися перші відділи Союзу Українок. Протягом років українська громада в Австралії зростала, і разом із нею зростала активність жінок. Українські жінки в Австралії постійно працюва-

ли, щоб підтримати свої родини та громади. З часом жіночі організації ставали впливовими центрами активності та підтримки українського культурного, громадського та освітнього життя.

ГОЛОС ТА ПУБЛІЧНА ПОЗИЦІЯ

Українські жіночі організації, зокрема Союз Українок в Австралії, відіграли важливу роль у висвітленні ситуації в Україні та приверненні уваги світової громадськості до подій російсько-української війни, а особливо жорстоких злочинів проти жінок і дітей, знущань, тортур, зґвалтувань. Вони організовували мітинги, конференції, зустрічі з політиками, листування, театралізовані виступи для того, щоб донести голос українських жінок і дітей до світу. Такі акції

пройшли у Мельбурні (Австралія). 4 червня 2022 року на сходах Парламенту Вікторії зібралось понад 250 жінок та дітей. Перед цим у більшості столиць штатів Австралії пройшов флешмоб #STOPWARUKR. Такі акції сприяють об'єднанню, а також продовжують підтримувати український національний дух та розширювати розуміння про реальність в Україні серед громадськості у різних країнах.

Мрія про звільнення українських земель, домівок, окупованих територій, повернення українських полонених додому спонукає українські жіночі організації допомагати українським військовим та добровольцям. Вони проводять в діаспорі благодійні ярмарки, збір коштів, надсилають необхідне медичне об-

ладнання, препарати у точки найбільшої потреби. Організації також надавали та надають психологічну підтримку військовослужбовцям та їхнім сім'ям, допомагають у реабілітації поранених бійців.

СТВОРЕННЯ НОВИХ ІНІЦІАТИВ

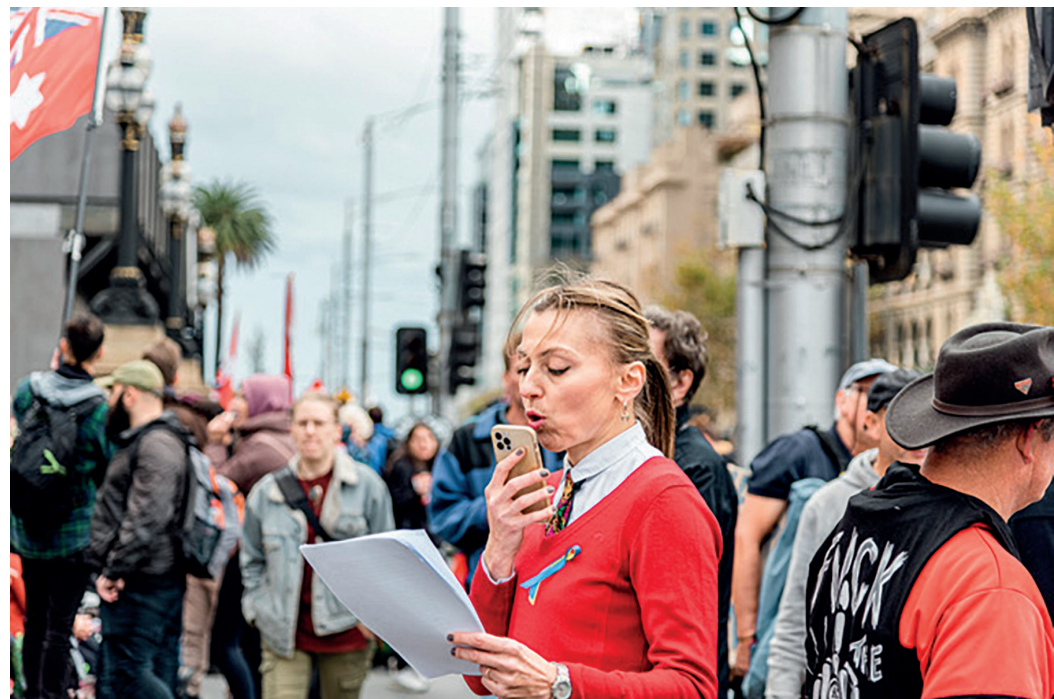
Російсько-українська війна спонукала українські жіночі організації до створення нових ініціатив та проектів, призвела до їхнього стрімкого зростання, заснованого на необхідності реагувати на виклики війни, та базованого на духовних та культурних засадах Союзу Українок.

Союз Українок Австралії, кожна організація у своєму штаті розпочали й продовжують успішно працювати над програмами, спрямованими на першочергову допомогу українським біженцям, допомогу освітнім ініціативам, психологічну підтримку, формування дружніх та безпечних

кіл спілкування для адаптації у нових культурних умовах.

Особливо надихає, що Союз Українок в Австралії зріс у членстві з новоприбулих українок, які активно включилися в роботу та стали лідерами у волонтерських ініціативах та започаткували інноваційні підходи у соціальних медіа, комунікаціях та організації подій. Ініціативність та бажання бути включеним у допомогу Україні сприяють будівництву майбутнього жіночих організацій та надають можливість українським жінкам реалізувати свій потенціал.

Підсумовуючи, необхідно зазначити, що жіночі організації в діаспорі переживають новий розквіт активності та інноваційності. Їхні зусилля спрямовані на прискорення перемоги України та звільнення українських територій, збереження життів військових та цивільних громадян, покращення умов життя жінок та на побудову рівного та інклюзивного суспільства.

Ця нова хвиля повоєнного жіночого активізму є надійним джерелом натхнення для всіх жіночих організацій, хто прагне зберегти українську ідентичність, культуру, освіту та назавжди закінчити з російською агресією та її загрозою світу. Українські жінки виявилися справжніми

лідерами й героями, які не лише підтримують свою країну, але й сприяють створенню нового життя та надії під час найбільших випробувань, і їхня діяльність надає впевненості, що такі організації, як Союз Українок, продовжать свою плідну працю у наступних десятиліттях.

СФУЖО В ЄВРОПІ, СФУЖО ДЛЯ ЄВРОПИ

Олександра ФАРИМА

Членкиня управи СФУЖО,
Голова Комісії СФУЖО
з протидії насильству

Перші українські жіночі організації з'явилися в Європі після Першої світової війни. Їх організували провідниці українського жіноцтва, які опинилися в екзилі після втрати української державності у 20-х роках минулого століття. Найбільш активними були Український жіночий союз – громадсько-політичне, культурно-виховне й харитативне товариство, яке діяло у Відні у 1920–1938 роках та Український жіночий союз у Празі, який діяв між 1923 і 1948 роками.

Після завершення Другої світової війни на теренах Європи опинилось багато українок, які не захотіли залишатись в підсоветській Україні. Вони об'єднувались з українками-нащадками попередніх вихідців з України в організації.

Серед 10 організацій-засновниць СФУЖО у 1948 році було чотири організації з Європи – Об'єднання українських жінок Німеччини (1945 р.), Союз українок Франції (1945 р.), Організація українських жінок Великої Британії (1948 р.), Об'єднання українок Бельгії (1948 р.).

На сьогоднішній день до складу СФУЖО входить 14 жіночих організацій з 12 країн Європи та 13 жіночих організацій з 11 країн Європи співпрацює зі СФУЖО.

Четверта хвиля української еміграції, головною причиною якої була економічна скрута, розпочалася наприкінці другого тисячоліття. В Італію, Іспанію, Грецію, Польщу та інші країни Європи виїжджали в основному жінки. Я приїхала до Італії у 1999 році. А у 2004 році, після легалізації, зареєструвала першу українську жіночу організацію – Асоціацію українських жінок в Італії. Того ж року утворились ще дві жіночі організації в Італії – в Римі та Джуліано. Восени 2004 р. при співпраці з відділом освіти міста Неаполя та відділом освіти регіону Кампанія Асоціація відкрила першу українську школу в Італії. Надзвичайно приємно було, що керівник відділу освіти підтримав наш проект та дізнавшись, що Асоціація співпрацює та готується до вступу у СФУЖО, відзначив, що під час своєї поїздки до Едмонтону дізнався про високий авторитет української громади в Канаді та про її великий внесок в розбудову країни.

Річні наради СФУЖО, 2004, Рим

Перший педколектив Української школи імені Лесі Українки, Неаполь

Уважно слідкувати за розвитком школи в Італії. Того ж року утворились ще дві жіночі організації в Італії – в Римі та Джуліано. Восени 2004 р. при співпраці з відділом освіти міста Неаполя та відділом освіти регіону Кампанія Асоціація відкрила першу українську школу в Італії. Надзвичайно приємно було, що керівник відділу освіти підтримав наш проект та дізнавшись, що Асоціація співпрацює та готується до вступу у СФУЖО, відзначив, що під час своєї поїздки до Едмонтону дізнався про високий авторитет української громади в Канаді та про її великий внесок в розбудову країни.

Українська школа була пілотним проектом Міністерства освіти Італії, спрямованим на підтримку інтеграції багатотисячної української громади в життя італійського суспільства.

Працюючи віцепрезидентом Інституту української культури імені Тараса Шевченка, в газеті, яку видавав інститут, у мене була можливість поширювати серед італійської спільноти інформацію про першого українського доктора філософії та медицини, ректора Болонського університету, професора і віцеканцлера Істрополітанської академії

у Братиславі, професора Ягеллонського університету в Кракові Юрія Дрогобича (Юрій Михайлович Донат-Котермак).

Асоціація взяла активну участь у поширенні на теренах Італії інформації про Голодомор. Зокрема, було закуплено для поширення серед італійців книгу «La morte della terra. La grande "carestia" in Ucraina nel 1932–1933» («Смерть Землі. Голодомор в Україні 1932–1933 років»), яка вийшла у 2005 році за редакцією Габріеле Де Розі та Франчески Ломастро з Інституту суспільних досліджень історії суспільства та релігії м. Віченца (Італія), та організовано обговорення цього видання. Це перша наукова робота про Голодомор 1932–1933 років, що була видана за межами України.

Перший раз на парламентські слухання у Верховній Раді України на тему «Забезпечення рівних прав та можливостей жінок і чоловіків. Проблеми і дієві механізми їх вирішення», які відбулись 16 жовтня 2013

Олександра Фарима - інтерв'ю італійським телеканалам, 2006, Неаполь

року, були запрошені представники СФУЖО. Від Федерації взяла участь та виступила секретар СФУЖО Олександра Фарима.

У 2014–2016 роках, внаслідок війни на Сході України та пов'язаного з нею економічного спаду, відбулося різке зростання еміграції в країні Європейського Союзу.

Зараз на території Європи проживає чисельна українська діаспора, діють українські церкви та школи, організації та осередки, серед них і складові СФУЖО. Після повномасштабного вторгнення РФ в Україну усі складові організації та організації-прихильниці СФУЖО в Європі сконцентрували свою увагу на допомозі Україні та її Силам Оборони, активно допомагають тимчасово

переміщеним особам з України, залучають їх до громадського життя в країнах їхнього перебування.

Я працюю директором Української школи «Веселка», яка була першою українською школою в Нідерландах. Школа відкрита фундацією «Україна Культураліз» у 2011 році. До початку війни в країні працювало 6 українських шкіл вихідного дня. Сьогодні ми маємо 11 шкіл, багато з яких відкриті складовою організацією СФУЖО «Українці в Нідерландах». Минулого року організація-прихильниця СФУЖО Асоціація «Українки Швейцарії» теж відкрила українську школу в Женеві. І таких прикладів багато – це школи в Італії, Іспанії, Німеччині та багатьох інших країнах Європи, відкриті нашими

Українська школа імені Лесі Українки, Неаполь

Педколектив Української школи «Веселка», Нідерланди

складовими та організаціями-прихильницями.

У час пандемії, як і у всіх кризових періодах, особливої актуальності набуває тема протидії насильству. СФУЖО, одним із основних обов'язків якої з моменту заснування є захист прав людини та жінок зокрема, не залишилась осторонь цих проблем, прийнявши 31 січня 2021 р. на засіданні Світової Управи Федерації ухвалу про створення Комісії з протидії насильству.

Міжнародна Комісія охоплює різноманітних спеціалістів та експертів. До неї увійшли членкині Світової управи СФУЖО – Євгенія Петрова (Канада), виконувачка обов'язків голови СФУЖО, Марта Кебало (США), Головна представниця СФУЖО в ООН, Олександра Фарима (Нідерланди) та Оріся Сушко (США), почесна голова СФУЖО, голови жіночих організацій

– Тамара Позднякова (Італія), Наталія Маделик (Італія), Віта Михайлова (Туреччина), Марина Акрам (Індія) та експерти – доктор богослов'я монахиня сестра Альфонса (Ліван), соціолог Олександра Яворницька (Польща), Марія Чухнова (США), психолог Софія Дутчак (Італія), соціолог Ірина Юрчак (Польща), перекладач Софія Добош (Італія), Катерина Бондар (Швейцарія). Комісія співпрацює з Урядовою уповноваженою з гендерної політики Катериною Левченко, Національною радою жінок України та багатьма іншими жіночими організаціями та фондами у світі, посольствами та консульствами багатьох країн.

Світова Федерація Українських Жіночих Організацій щороку приєднується до всесвітньої кампанії «16 днів проти насильства».

8 та 14 грудня 2021 року на між-

народній конференції відбулась презентація проекту Комісії СФУЖО з протидії насильству «Світло, що руйнує темряву: тепло душі проти насильства» та було наголошено на важливості ратифікації Стамбульської конвенції в Україні. Проект презентували Олександра Фарима, Голова Комісії СФУЖО з протидії насильству, та її членкині Марина Акрам, психолог Софія Дутчак і соціолог Ірина Юрчак. Вони розповіли про різні прояви насильства і про важливість соцмереж у наданні допомоги постраждалим від насильства, закликали поширювати опитувальник та створений Комісією відеоролик «Мовчазний сигнал про допомогу», який на даний час продубльований 28 мовами світу.

У конференції взяли участь дипломатичні представники та високопосадовці України, Провід та експерти Комісії СФУЖО з протидії насильству. Модерувала конференцію Голова представництва СФУЖО в Економічній та соціальній раді ООН д-рка Марта Кічоровська-Кебало.

Щоб запобігти випадкам торгівлі людьми в час війни, Комісія створила відеоролики «МАРКЕРИ. ОЗНАКИ СУЧАСНОГО РАБСТВА» і «ПАСТКА: НЕ СТАНЬ ЖИВИМ ТОВАРОМ!» та працює над їхніми перекладами на різні

Новорічне свято, Українська школа Веселка, Нідерланди

мови і поширенням у світі.

Зараз Комісія проводить анонімне опитування для дослідження проблем конфліктності, насильства та випадків торгівлі людьми під час війни, міграції та інтеграції. Відповіді будуть використані виключно для звітів до ООН і її міжнародних агенцій, а також для подальшого планування напрямків роботи Світової Федерації Українських Жіночих Організацій й розробки превентивних заходів.

**8 ТА 14 ГРУДНЯ 2021 РОКУ
НА МІЖНАРОДНІЙ
КОНФЕРЕНЦІЇ ВІДБУЛАСЬ
ПРЕЗЕНТАЦІЯ ПРОЄКТУ
КОМІСІЇ СФУЖО З ПРОТИДІЇ
НАСИЛЬСТВУ «СВІТЛО,
ЩО РУЙНУЄ ТЕМРЯВУ: ТЕПЛО
ДУШІ ПРОТИ НАСИЛЬСТВА»**

Комісія зустрілася із представниками муніципалітету м. Неаполя та Християнських асоціацій італійських робітників, які надали адреси та контакти центрів протидії насильству та притулків в Італії, які ми поширюємо на ресурсах Комісії та в різноманітних групах. Також відбулися зустрічі:

- з жіночими організаціями України та Польщі для ознайомлення з їхньою діяльністю та обговорення подальшої співпраці;
- з родинами полонених медиків з Маріуполя; взяли участь у підготовці листів до міжнародних організацій з метою надання розголосу та сприяння звільненню полонених;
- з президентом клубу ЮНЕСКО в Генуї, який пропагує боротьбу з насильством щодо жінок.

НАША СПІЛЬНА РОБОТА НА ТЕРЕНАХ ООН

Катерина ЛЕВЧЕНКО

Урядова уповноважена з питань гендерної політики, докторка юридичних наук, професорка

В Україні є чимало нарікань щодо забюрократизованості системи ООН, ефективності її реагування на безпекові виклики, на агресивну політику росії по відношенню як до її найближчих сусідів – Грузії, Молдови, України, так і Сирії, Малі, інших країн. І як наслідок – питання, чи доцільно працювати з ООН, якщо російські впливи в цій організації є надто великими?

Це виклик, який приймає сьогодні Україна, урядовці, дипломати та громадські діячі. Це виклик, який приймають і організації української діаспори, зокрема Світова Федерація Українських Жіночих Організацій. І відповідь на цей виклик базується на чіткому усвідомленні того, що Україна визнає себе частиною світової системи взаємовідносин, основою яких є міжнародне право,

документи та принципи, закладені, перш за все, під час створення ООН. Така переконаність відрізняє нас від росії, яка прагне будувати світовий порядок «під себе», за своїми схибленими правилами та інтересами, привласнюючи здобутки інших країн та народів.

На сьогодні ООН залишається єдиним світовим майданчиком, який об'єднує всі країни. І коли ми хочемо донести інформацію про ситуацію в Україні, ми маємо його використовувати! Тож зацікавлені в конструктивному співробітництві з цією міжнародною інституцією, яка складається з різних агенцій та підрозділів.

Не можу не звернутися до позиції Представника України в ООН Сергія Кислиці, який неодноразово наголошував на тому, що якщо Україна повернеться спиною до ООН, то організація мало що втратить як організація. А от Україна в такому разі залишиться без платформи для комунікації з 190 країнами світу. Ось його пряма мова: «ООН – це не будівля у Нью-Йорку, це не секре-

**НА СЬОГОДНІ ООН
ЗАЛИШАЄТЬСЯ ЄДИНИМ
СВІТОВИМ МАЙДАНЧИКОМ,
ЯКИЙ ОБ'ЄДНУЄ ВСІ КРАЇНИ.
І КОЛИ МИ ХОЧЕМО ДОНЕСТИ
ІНФОРМАЦІЮ ПРО СИТУАЦІЮ
В УКРАЇНІ, МИ МАЄМО
ЙОГО ВИКОРИСТОВУВАТИ!**

таріат, найманий там працювати для виконання рішень країн-членів. ООН – це об'єднання урядів і народів практично всіх націй на землі. Відтак агенції ООН власне мають виконувати й рішення цих урядів і враховувати очікування народів, зокрема українців».

Тому і для Уряду, і для організацій громадянського суспільства співпраця зі структурами ООН є необхідною, вона спрямовується на те, щоб люди, які там представлені і ухвалюють рішення, розуміли реальну ситуацію в Україні і базували свої висновки, документи, діяльність та допомогу саме на існуючій реальності.

Прикладом системної співпраці є реагування на сексуальне насильство, яке скоюють російські військові на тимчасово окупованих землях. Вже 3 травня 2022 р. між Урядом України та системою ООН була підписана спільно розроблена Рамкова програма про співробітництво в сфері запобігання та протидії сексуальному насильству в умовах війни, яка є дороговказом не лише для

ПІД ЧАС ВИСТУПІВ
ІНШИХ КРАЇН ЧЛЕНИ
УКРАЇНСЬКОЇ ДЕЛЕГАЦІЇ
ЗВЕРТАЛИ УВАГУ НЕ ТІЛЬКИ
НА ТЕ, ЯКІ ЦІКАВІ ДОСЯГНЕННЯ
Є У ВИСТУПАЮЧИХ В СФЕРІ
ГЕНДЕРНОЇ РІВНОСТІ
І ЩО МОЖЕ БУТИ КОРИСНИМ
ДЛЯ УКРАЇНИ, АЛЕ Й
ЩО ГОВОРЯТЬ ПРО УКРАЇНУ
І ЯК ВИСЛОВЛЮЮТЬ
ПІДТРИМКУ УКРАЇНІ

Уряду України та системи ООН, а для всіх партнерів та донорів. Цей документ є публічним, із ним можна ознайомитися за посиланням: https://www.stoprapenow.org/wp-content/uploads/2022/05/20220503-FoC_Ukraine_SIGNED.pdf

У світлі вищезазначеного робота Світової Федерації Українських Жіночих Організацій в різних країнах, а також на теренах ООН спільно з Постійними Представництвами України в ООН у Нью-Йорку та Женеві, з Віцепрем'єр-міністеркою з питань європейської та євроатлантичної інтеграції, Урядовою уповноваженою з питань гендерної політики, міністерствами та органами місцевого самоврядування, народними депутатами, громадськими організаціями, перш за все жіночими, є неоціненною для адвокації інтересів України.

Ми сповідуємо спільний принцип: усі наявні майданчики – багатосторонні і двосторонні – мають використовуватися для просування інформації про Україну, про необхідну нашим громадянам допомогу, про злочини, які коїть росія, про необхідність всебічної підтримки нашої країни. Чим більше такої інформації матиме міжнародна спільнота, тим суттєвішу допомогу надаватиме Україні.

Одним із наших спільних майданчиків роботи є Комісія ООН зі статусу жінок (КСЖ). Якщо подивитися на 67-му сесію КСЖ, яка відбулася у березні 2023 року в цифрах, то вони виглядають значущо: більше 8000 учасників, 80 офіційних та 700 паралельних заходів. Загальні дискусії, міністерські круглі столи, інтерактивні діалоги та добровіль-

ні презентації держав, консультації щодо фінального документу 67-ї сесії, заходи на полях КСЖ, організовані державами та міжнародними організаціями; паралельні заходи, організовані громадськими організаціями як в онлайн-форматі, так і наживо; неформальні заходи (покази фільмів), організовані в рамках сесії; двосторонні зустрічі тощо. Українська урядова делегація спільно з представницею СФУЖО в ООН Мартою Кебало взяли участь у роботі КСЖ в усіх зазначених вище форматах! Під час виступів інших країн

члени української делегації звертали увагу не тільки на те, які цікаві досягнення є у виступаючих в сфері гендерної рівності і що може бути корисним для України, але й що говорять про Україну і як висловлюють підтримку Україні, оскільки держави будують свої виступи на таких самих підходах, які використовують при голосуванні по «українським резолюціям» в Генасамблеї ООН.

Крім основного порядку денного КСЖ, українська делегація спільно із СФУЖО та Союзом Українок Америки провела низку заходів: 5 березня

Зустріч представниць та представників української урядової делегації для участі в 67-й сесії Комісії ООН зі статусу жінок з **Мелан Вервієр**, директоркою Інституту «Жінки. Мир. Безпека» Джорджтаунського університету та Головною представницею СФУЖО в ООН **Мартою Кебало**

в Українському культурному центрі в Нью-Джерсі, а 6 березня в Українському Інституті Америки відбувся показ фільму «Сексуальні злочини армії РФ в Україні», який було виготовлено великим колективом українських військових, громадських організацій, фахівців стратегічних комунікацій.

6 березня відбувся захід «Впровадження порядку денного 1325 та післявоєнна відбудова України», присвячений оновленому Україною Національному плану дій (НПД) з виконання резолюції Ради Безпеки ООН 1325 «Жінки. Мир. Безпека» на період до 2025 року. Метою заходу було привернути увагу світової спільноти на оновлений під

час війни НПД, який визнає, що жінки повинні бути агентами в захисті України під час війни, а також брати активну участь у відбудові країни. Для побудови сталого інклюзивного післявоєнного українського суспільства жінки мають бути залучені до всіх процесів прийняття рішень, для чого необхідно враховувати потреби, інтереси та перспективи жіноцтва на кожному етапі процесу реконструкції. Запуск Україною оновленого НПД дає можливість реалізувати порядок денний «Жінки. Мир. Безпека» на практиці. Принципово було закликати партнерів дати дієву відповідь жорстоким діям агресора. Сталий мир та безпека можливі лише за умов об'єднання

Урядова делегація України на заходах 67-ї сесії Комісії ООН зі статусу жінок, Нью-Йорк

всіх демократичних країн світу, які так само, як Україна, прагнуть вільного від насильства майбутнього. Посли країн-партнерів зі свого боку наголосили, що збройна агресія РФ проти України – це виклик усій системі ООН, міжнародному праву і миробудуванню.

7 березня був наш спільний зі СФУЖО, а також Офісом спеціального представника Генерального секретаря ООН з питань сексуального насильства в конфлікті, ООН Жінки, Фондом народонаселення ООН, Європейською Комісією, Радою Європи, Фондом Деніса Муквеге, Глобальним фондом допомоги постраждалим від СНПК, Українським жіночим фондом, Постійними місіями України, Королівства Данії, Великої Британії та Північної Ірландії при ООН захід на тему «Орієнтований на постраждалих підхід щодо запобігання та реагування на сексуальне насильство, пов'язане з конфліктами: досвід України та ООН і вирішальна роль жіночих НУО». Називаю всіх чисельних організаторів, щоб показати те коло партнерів, з якими ми працюємо разом! У нашій співпраці окремо необхідно відзначити значну роботу Постійної місії України при ООН.

Є й інші майданчики, зокрема Рада ООН з прав людини, засідання якої відбуваються в Женеві, де в червні 2023 року Уряд та СФУЖО спільно Постійною місією України, з міжнародними партнерами провели заходи на підтримку репарацій для постраждалих від СНПК та НПД 1325. Всі приклади неможливо назвати в короткому дописі, і це добре. Але спільна робота, її аналіз дають

Захід в Нью-Джерсі 5 березня 2023 року з протидії сексуальному насильству армії РФ в Україні

можливість сформулювати висновки та рекомендації, які можуть бути в нагоді як представницям різних організацій СФУЖО, так і українських жіночих організацій та урядовців. Напрацьований досвід демонструє: значущість залучення до урядової делегації представниць та представників міжнародних та громадських організацій; запрошення громадськими організаціями представників державних структур до заходів, які вони організовують і навпаки, а також активна участь в них; ефективність організації тематичних зустрічей делегацій з українською діаспорою навколо актуальних тем захисту прав жінок та досягнення гендерної рівності; постійне інформування про спільну роботу.

СФУЖО: ВІД TERRA INCOGNITA ДО TERRA EXPLORANDA. ПОГЛЯД З УКРАЇНИ

*«У питанні розвитку основи демократії у світі, підтримки ідей ООН та поступового розвитку порозуміння між народами світу, жінки можуть і повинні зробити дуже великий внесок»,
– Елеонора Рузвельт.*

Ірина КЛЮЧКОВСЬКА,
директорка Міжнародного інституту освіти, культури та зв'язків з діаспорою

У 1995 році побачила світ праця «Білим по білому» докторки Марти Богачевської-Хом'як, професорки історії, дослідниці українського жіночого руху та суспільних процесів у Галичині в XIX ст. Монографія українською мовою вийшла друком через сім років після виданого англійського оригіналу, створеного на запит Союзу Українок Америки та Світової Федерації Українських Жіночих Організацій. Для цієї фундаментальної праці авторка обрала промовисту назву, в якій фактично закодувала основні сенси, які гли-

боко розкриває у тілі самої книги. Сенси, які до недавня були глибинно заховані для аналізу, для історіографії, для розуміння причин, специфіки діяльності українських громадських жіночих організацій, яким кризь роки і обставини вдалося сформувати і розвинути потужну течію в Україні та поза нею – український жіночий рух.

Білим по білому – одна з найбільш вишуканих вишивок України. На перший погляд непомітна, вона є унікальним відображенням духовного багатства України і дивовижно органічно вписується у загальну мистецьку мозаїку, є її невід'ємною частиною. Так і Жіночий рух України. До тепер практично невідомий для широкого загалу, він фактично є інтегральною часткою нашої історії, національно-визвольних, політичних, державотворчих, культурних, освітніх процесів. Треба лише приглянутися, як до сорочки, біле полотно якої оздоблене білою вишивкою, і побачити його красу і силу.

Світова Федерація Українських Жіночих Організацій є втіленням основних ідей і концептів, народжених і напрацьованих різними жіночими організаціями впродовж нашої такої

складної історії. Український жіночий глобальний світ жив за своїми правилами, які диктувало життя. І він, вбираючи основні засади міжнародного феміністичного руху, виокремлювався своєю особливістю – пріоритетністю національно-визвольного напрямку, просвітництва, заангажованістю у вирішення комплексу освітніх питань. Це унікальний світ, який впродовж історії діяв за власними законами: як тільки на матірній землі система репресувала людей, їхні ідеї, справи і навіть інституції емігрували за кордон із тими, хто лишився живим, вкорінюючись у нові середовища. Місію повоєнної еміграції дуже вдало окреслив Микола Шлемкевич – видатний український філософ, на жаль, мало знаний в Україні. Він говорив про те, що справою повоєнної еміграції є

зберегти ковчег завіту: зберегти, законсервувати, щоб за сприятливих умов, в час незалежності – передати Україні. І жіночі організації за кордоном не лише зберегли інституції, але й основні засади діяльності, базовані на цінностях, забезпечивши спадкоємність з покоління до покоління ідей і сенсів, вміння пріоритетувати потреби і давати відповіді на них, а також збагатитися новим досвідом у чужих країнах, куди закинули обставини «...українські жінки створили унікальну на той час модель громадської організації бездержавного суспільства» (Марта Богачевська-Хом'як).

Координаційну функцію провідних українських жіночих організацій світу взяла на себе СФУЖО. Від початку свого створення і до нинішнього ювілейного року Світо-

Учасниці Першої міжнародної асамблеї «Українка у світі: професіоналізм, активізм, традиція» у Львівській політехніці (2019 р.)

ва Федерація Українських Жіночих Організацій та її складові писали і пишуть унікальну історію, у якій головну роль успішно відіграє Українка, яка зуміла акумулювати весь попередній безцінний досвід своїх ГО та забезпечити їх подальший розвиток. У цьому процесі задіяно багато лідерок, знакових постатей, інтелектуальних, патріотичних, відданих і жертвних. За кожною з них – чин, гідний подиву, захоплення і, безумовно, глибокого вивчення. Однією з них була Дарія Ребет, єдина жінка в проводі бандерівської ОУН, членкиня президії УГВР, якій належить ключова роль у діяльності Ліги українських жінок на еміграції. Саме ця організація разом із ОУЖ та СФУЖО на чолі з Дарією Ребет майже рік вела переписку з Елеонорою Рузвельт, офіційною представницею США на Генеральній Асамблеї ООН. Відому феміністку готували до візи-

ту у Штутгарт до табору DP's. Зустріч відбулася у жовтні 1948 року. Як зазначають дослідники: «Цей візит (Елеонори Рузвельт) сприяв тому, що США врешті-решт прийняли тисячі й тисячі DP, що відмовилися повертатися до сталінського ССРСР». Окрім цього, на прохання дружини президента США, українки долучилися до підготовки базових документів ООН, саме вони, виборюючи свої права на території, звільненій від гітлеризму, стояли біля витоків європейського феміністичного руху.

Це лише один приклад, дуже промовистий. Це лише одна постать, але знакова для українського світу. І таких подій, постатей, проєктів – не зчислити в історії СФУЖО. Тривалий час, який вимірювався десятиліттями, вся ця потужна течія лишалася поза дослідженнями і активною суспільно-політичною взаємодією з Україною, поза контекстом історич-

них наративів, осмислення її як феномену, який природньо вписувався у міжнародний емансипанський рух. Водночас він зберігав завжди яскраво виражене націоналістичне забарвлення. Бо так треба було, бо такі були потреби бездержавної батьківщини. Так є і тепер, коли Україна у вогні, коли наша спільна батьківщина лицем до лиця стала перед найстрашнішим ворогом сучасного людства – росією. Це змушує (вже вкотре!) зайнятися питаннями освіти і виховання, гуманітарною підтримкою втікачів від війни, які обчислюються мільйонами, взаємодіяти з органами влади країн проживання для облаштування життя і побуту біженців, комунікувати з бізнесом, міжнародними громадськими організаціями. Зрештою, дбати про збереження української ідентичності та новоприбулих, і тих, хто вже закорінився в чужому соціумі.

А тим часом Terra exploranda все ще чекає на нових дослідників і дослідниць. Їх все ще недостатньо. Марта Богачевська-Хом'як поклала початок.

На Світовому Конгресі Українського Жіноцтва, який відбувся 12-13 листопада 1948 року у Філадельфії, було проголошено про створення Світової Федерації Українських Жіночих Організацій – першої парасолькової структури світового рівня, яка дотепер «не обмежує ні в чому окремих складових організацій, є для них авторитетом, репрезентантом і керівником з безпосереднім живим контактом». На події за столом президії цього Конгресу було одне порожнє місце. Воно призначалося для представниці з України. Символічно. Чи не так? Адже Україна завжди була з тими мільйонами жінок, яких доля викинула з рідної землі. Сьогодні, на решті, це місце порожнім не буває...

Виставка СФУЖО-70 у Кабінеті Міністрів України, (2019, Київ)

Річні наради СФУЖО у Львівській політехніці у 2013 році

P.S.

Мені дуже пощастило в житті особисто знатися і співпрацювати з Головами СФУЖО – Марійкою Шкамбарою, Орисею Сушко, Анною Кісіль, Женею Петровою, дивовижними Українками, справою життя котрих була і є – Україна. Разом нам вдалося започаткувати і розвинути інституційну співпрацю між Світовою Федерацією Українських Жіночих Організацій та Міжнародним інститутом освіти, культури та зв'язків з діаспорою (МІОК). Ця активна взаємодія після доброго десятка літ успішних проєктів була оформлена de jure Меморандумом про співпрацю, який ми підписали з Анною Кісіль у Києві 29 січня 1919 року. Важливо, що цей документ не є формально підписаною угодою, а результатом праці, багатої на спільні проєкти.

Наше партнерство сильне тому, що базується на цінностях, які поділяємо, які є важливими для обидвох сторін, коли чітко визначені пріоритети і цілі, коли комунікація має тяглість і системний характер. Водночас можемо ствердити, що вже за нами – цікава, наповнена знаковими

Підписання меморандуму про співпрацю СФУЖО і МІОК, Анна Кісіль та Ірина Ключковська (Київ, 2019 р.)

подіями, історія, яка обчислюється багатьма роками, насичена важливими проєктами сьогодення. І, безперечно, віримо в наше спільне майбутнє, що подарує нам безліч корисних справ, якими будемо займатися разом.

Для МІОКу важливо втілювати свої ідеї з людьми, які живуть українською справою, де б вони не знаходилися, чи то в Україні, чи далеко за її межами. Пригадуємо завжди з приємністю слова Марії Шкамбари з її інтерв'ю у «Нашому слові» (Польща) після проведених у 2009 році річних Нарад СФУЖО, що відбулися за підтримки МІОКу у Львівській політехніці: «Інституція, яка була організатором наших нарад, виконала феноменальну роботу, зробила все насправді точно, до години, без жодних збоїв... – зазначила пані Шкамбара. – Ми надзвичайно вдячні працівникам МІОКу. Вони виконують велику роботу. Честь і хвала співробітникам за великий внесок у проведений нарад». Звичайно, такі слова надихають, окрилюють і мотивують. З великою радістю ми продовжуємо працювати з проводом СФУЖО, часто спілкуємося з Євгенією Петровою, Мартою Кебало, Мар'яною Заяць, Марією Фінів, Наталкою Пошивайло-Таулер, та багатьма іншими, які є для нас прикладом самовідданого служіння українській справі.

Львів, «Львівська політехніка» стали першим місцем, де за Незалежності України у співпраці з МІОКом кілька років поспіль відбувалися Річні Наради СФУЖО (2009, 2011, 2013 рр.), у яких взяли участь сотні жінок із десятків країн світу. Знаковими подіями стали Міжнародний Форум українських жіночих організацій, організований МІОКом

спільно зі СФУЖО та СУ України у 2011 р. (200 представниць із 16 країн), Міжнародна конференція «Український жіночий рух у сучасному світовому та національному вимірах», Міжнародна Асамблея «Українка у світі: професіоналізм, активізм, традиція» (2018 р., 250 учасниць із 27 країн), Форум Українознавчих суботніх і недільних шкіл (2019). А як не згадати повернений до життя конкурс Марусі Бек, акцію з нагоди 150-ліття Лесі Українки «Леся Українка, ми – Українці», до якої залучили діток із 30 країн світу!

Для нас дуже важливо, що СФУЖО виступила також партнером проєкту «Український освітній всевіт» – комунікативної онлайн-платформи для обміну досвідом та навчальними матеріалами для запровадження інновацій в освітній процес українознавчих освітніх закладів за кордоном. Безцінним є також партнерство СФУЖО у реалізації освітніх проєктів, зокрема стипендійна підтримка Школи українознавства «Крок

до України» з вивчення української мови. Хіба все перелічиш? Адже це десятки, якщо не сотні спільних заходів і подій, конференцій, симпозіумів, семінарів і вебінарів. Але ще про один спільний проєкт таки треба згадати. З метою поширення знань про СФУЖО у різних середовищах України ми разом створили мандрівну виставку «СФУЖО – 70», яку встигли відкрити і представити в університетах, наукових конференціях та в Кабінеті Міністрів України перед епідемією ковіду і війною.

Адже Українка у світі – це будівнича громадянського суспільства у країні свого проживання, активна учасниця державотворчих процесів в Україні, лобістка українського інтересу за кордоном. І ми, як інституція, що опікується світовим українством, зацікавлені у тому, аби наші земляки в Україні довідалися і відкрили для себе цю малознану сторінку нашого буття. Адже пізнавши світ української діаспори, ми глибше пізнаємо самих себе.

Річні наради у Львівській політехніці (2009 р.)

**ШАНОВНА ПАНІ ГОЛОВО Й УЧАСНИЦІ
XII КОНГРЕСУ СФУЖО ТА ДРУГОЇ МІЖНАРОДНОЇ
АСАМБЛЕЇ «УКРАЇНКА У СВІТІ: ОБ'ЄДНАНІ ЛЮБОВ'Ю
ДО УКРАЇНИ – ДЛЯ ЇЇ ПЕРЕМОГИ ТА ВІДНОВЛЕННЯ»!**

Від спільноти Національного університету «Львівська політехніка» вітаю Вас зі знаменною датою – 75-літтям Світової Федерації Українських Жіночих Організацій.

Завдяки Вашій праці, яку невтомно провадите впродовж цього часу, світ відкриває для себе Україну. За ці десятиліття неодноразово саме Ваш голос був голосом українців, які під тиском вбивчого тоталі-

тарного режиму були позбавлені змоги розповідати правду про себе.

Вся історія СФУЖО засвідчує, як на тендітних плечах виростає потужна світобудова, у якій чітко простежується велика роль жінок у формуванні свідомого громадського суспільства, що дбає про збереження та помноження найважливіших цінностей.

Дякую Вам за багатолітню дружбу з Львівською політехнікою. А також за те, що відкриваєте нові горизонти та порушуєте питання, котрі допомагають розставляти пріоритети та зосереджувати увагу на тому, що справді значуще, особливо в час, коли наш народ переживає війну.

Бажаю Вам наснаги та надійних друзів у Вашій діяльності! Нехай Ваша праця і старання завжди увінчуються високими результатами.

**З ПОВАГОЮ –
ЮРІЙ БОБАЛО,
РЕКТОР НАЦІОНАЛЬНОГО УНІВЕРСИТЕТУ
«ЛЬВІВСЬКА ПОЛІТЕХНІКА»**

**ШАНОВНА ПАНІ ГОЛОВО! ШАНОВНІ ЧЛЕНКИНИ СВІТОВОЇ
УПРАВИ ТА ПРЕДСТАВНИЦІ ОРГАНІЗАЦІЙ-ЧЛЕНІВ МЕРЕЖІ
СВІТОВОЇ ФЕДЕРАЦІЇ УКРАЇНСЬКИХ ЖІНОЧИХ ОРГАНІЗАЦІЙ!
ШАНОВНІ УЧАСНИЦІ ТА ГОСТІ XII КОНГРЕСУ СФУЖО!**

Ми втішені, що наш Інститут вже багато років підтримує дружні зв'язки зі СФУЖО. Ми вдячні за багаторічну можливість отримання «Українки в світі» бібліотекою Інституту. Представниці СФУЖО неодноразово брали участь у заходах нашого Інституту, зокрема в нашій традиційній науковій конференції «Українська діаспора: проблеми дослідження». Висловлюємо сподівання на подальше контактування. Ми відкриті до співпраці!

Особливі слова подяки висловлюємо Світовій Управі та членкиням мережі Організації за постійну та систематичну підтримку України в боротьбі з підступним російським агресором: допомогу хоробрим Збройним Силам України, сім'ям українських військовослужбовців, постраждалим від війни, вимушеним українським біженцям за кордоном; проведення мирних акцій протесту та демонстрацій наживо та в соціальних мережах; лобювання інтересів України перед органами влади країн проживання.

Проведення XII Конгресу СФУЖО свідчить про консолідованість українок зі всього світу та підтримку традицій, закладених ще під час першого Конгресу українського жіноцтва: єднання та згуртованість заради виконання важливих справ для українських громад за кордоном і розбудови України.

Щиро бажаємо Вам, шановна пані Голово, шановним членкиням Світової Управи та складових організацій СФУЖО, учасницям і гостям Конгресу міцного здоров'я, мирного неба, наснаги в повсякденні, успішної реалізації задуманих проєктів і всіляких гараздів. Зичимо змістових дискусій, насичених заходів, нових ідей та вдалих шляхів їхнього втілення.

**З ПОВАГОЮ –
АЛЛА АТАМАНЕНКО,
ДИРЕКТОРКА ІНСТИТУТУ ДОСЛІДЖЕНЬ УКРАЇНСЬКОЇ
ДІАСПОРИ ІМЕНІ ПРОФЕСОРА ЛЮБОМИРА ВІНАРА
НАЦІОНАЛЬНОГО УНІВЕРСИТЕТУ «ОСТРОЗЬКА АКАДЕМІЯ»**

СПІЛЬНІ ПРАГНЕННЯ – СПІЛЬНІ ДІЇ

Людмила ПОРОХНЯК-ГАНОВСЬКА

Голова Національної Ради Жінок України, докторка медичних наук, професорка

Уперше про Світову Федерацію Українських Жіночих Організацій ми почули 2 червня 1995 року на відкритті Міжнародної науково-практичної конференції «Жінка і демократія», організованій в Києві Міжнародною організацією «Жіноча Громада» за підтримки Кабінету Міністрів України та Представництва ООН в Україні. Чотири дні ми дискутували про роль жінки в державотворенні, демографічну ситуацію в Україні, політико-правові проблеми, соціальне становище жінки. І представниці США (Ірина Куровицька, Марта Богачевська-Хомяк, Наталя Даниленко) та Канади (Орися Сушко) наводили приклади діяльності українських жіночих організацій, які з 1948 року берегли українську ідентичність, виховуючи своїх дітей патріотами України та виступаючи від імені українок на міжнародній арені.

Ми знали, що з 1920 по 1939 рік цю місію виконувала Українська національна рада жінок під проводом Софії Русової. Саме на цій конференції виникла вперше ідея об'єднання жіночих громадських організацій в Національну Раду Жінок України.

4 роки ми створювали загальну платформу Ради. І в цьому велику допомогу надавали голови СФУЖО – Оксана Бризгун-Соколик, Марія Шкамбара, Орися Сушко. Це була дуже важка праця – узгодження поглядів на жіноче лідерство, налагодження діяльності Ради поза політичними, релігійними та расовими упередженнями. Це завдання було виконане силами голови Міжнародної організації «Жіноча Громада» Марії Драч, голови Сою-

Людмила Порохняк-Гановська, голова Національної Ради Жінок України та Орися Сушко, Президентка СФУЖО, березень 2018

Після івенту, присвяченого сільським жінкам. Учасники від СФУЖО та НРЖУ (березень 2018)

зу українок Атени Пашко та голови Спілки Жінок України Марії Орлик. В травні 1999 року Національна Рада Жінок України була офіційно зареєстрована в Міністерстві юстиції України. І тоді ж почалась спільна діяльність СФУЖО та НРЖУ: Щорічна акція «Святий Миколай – українській дитині» за підтримки об'єднання українських жінок Німеччини; Міжнародний конкурс «Мій рідний край», започаткований в 1997 році, проводиться щорічно за підтримки українок Великої Британії; 2009 року розпочався проєкт «Школа шляхетних українок». Українки Німеччини (Ольга Ткаченко) впродовж 15 років надавали значну гуманітарну допомогу дитячим лікарням України та багатодітним сім'ям. Мирослава Стельмах, голова Управи Ліги Українських Жінок Канади надала конкретну методичну допомогу для Ліги Українських Жінок України. Останніми роками організовані акції «Миротворча писанка» та «Дякуємо захисникам України», в яких беруть участь діти українців, що проживають в різних країнах світу.

Ефективною є співпраця з СФУЖО в неурядовій сфері при ООН та

щороку – в рамках ООН Комісії про статус жінок. Марта Кічоровська-Кебало, головна представниця СФУЖО при ЕКОСОП ООН, та Людмила Порохняк-Гановська, голова НРЖУ, вже 10 років організують івенти в Нью-Йорку.

У 2019 році підписано Меморандум про співпрацю між СФУЖО та НРЖУ. Спільно було підготовлено Паралельний Звіт «Україна 2014–2019 – Пекін+25», який було заслухано та обговорено на регіональній зустрічі в Женеві.

Анна Кисіль та Людмила Порохняк-Гановська після підписання меморандуму

Також СФУЖО було підготовлено Стейтмент стосовно діяльності жіночих громадських організацій України для сесії ООН.

У 2016 році Національна Рада Жінок України приймала в Києві Річні Народи СФУЖО до 25-ї річниці Незалежності України, а в 2021 році – представниць СФУЖО, що відвіда-

Делегатки Народ після закінчення сесії (серпень 2019)

Під час зустрічі лідерок НРЖУ з представниками СФУЖО та Кабінету Міністрів України (серпень 2021)

Людмила Порохняк-Гановська дарує прапор України з підписами захисників Місії України в ООН (голова — Сергій Кислиця) на зустрічі української делегації з СФУЖО в Нью-Йорку (березень 2023)

ли Київ на 30-річчя Незалежності. В офісі НРЖУ ми провели зустрічі і консультації з громадськими організаціями та державними структурами – представниками від Міністерства соціальної політики, Кабінету Міністрів та Інституту сім'ї та молоді.

В Україну прийшли російські окупанти, і ми знову спільно допомагаємо армії: Марія Петрова, голова Ліги Українських Жінок України, евакує жінок та дітей із зон російського терору, а організації СФУЖО сприяють координації їх розміщення в різних країнах та надають гуманітарну допомогу. Ми знову разом боремось за незалежність України. І наша сила в єдності, у вірі в перемогу сил правди та добра в світі, в якому запанує один закон – закон служіння Богові та людям.

Ми відзначаємо 75-ліття СФУЖО – жіночої організації, яка здійснила величний подвиг, виховала українських патріотів у багатьох країнах світу, не дала піти в небуття нашим віковичним традиціям та культурі під «час советів» на території України. Ми пам'ятаємо Вашу неоціненну допомогу в створенні та збереженні жіночих громадських організацій в Україні, в тому числі Національної Ради Жінок України. Сьогодні ми спільно протистоїмо російському геноциду на усіх фронтах та є джерелом правдивої інформації про Україну у світі.

Успіхів, здоров'я, добробуту всім нашим подругам зі СФУЖО!

За Україну,
За її Волю!
За Честь!
За Славу!
За Народ!

КОНГРЕС УКРАЇНЦІВ КАНАДИ

UKRAINIAN CANADIAN CONGRESS

CONGRÈS DES UKRAINIENS-CANADIENS

14 жовтня, 2023 р.

Євгенія Петрова, Президент
Світової Федерації Українських Жіночих Організацій

Привітання з нагоди XII Конгресу та 75 річниці
Світової Федерації Українських Жіночих Організацій

Вельмишановні члени та Хвальна Управо!

Від імені Конгресу Українців Канади та мене особисто, щиро вітаю учасників, гостей та членів організаційного комітету із знаменною датою, 75-ю річницею Світової Федерації Українських Жіночих Організацій та XII Конгресом!

75 років – поважний ювілей для підведення підсумків праці! Сьогодні, СФУЖО об'єднує численні організації із понад 30 країн світу, відстоює права і гідність українських жінок та підносить роль українки у світі. Впродовж років СФУЖО не лише розвивалась, а й завжди активно працювала на благо громади. У цей складний час, коли російський ворог веде війну агресії проти України, Ваші зусилля та проекти є надзвичайно важливими та необхідними. Дякуємо за Вашу невтомну роботу та сподіваємося на подальшу тісну співпрацю.

В день ювілею зичимо Вам здоров'я, щастя та усіх гараздів. Нехай завжди зігриває Вас тепло людської подяки за добрі справи, зроблені в ім'я українського народу. Хай у Вашому колективі завжди панує злагода, взаєморозуміння і творча атмосфера. Успіхів Вам та подальшого процвітання ще на многі літа!

З повагою та найщирішими побажаннями,

Конгрес Українців Канади

Олександра Хичій
Президент

ОРГАНІЗАЦІЯ УКРАЇНОК КАНАДИ ІМ. ОЛЬГИ БАСАРАБ

Уляна ПЛАВУЩАК-ПІДЗАМЕЦЬКА,
докторантка Школи педагогіки,
Торонто, Канада

У 1948 році, на з'їзді у Філадельфії (США), Організація Українок Канади ім. Ольги Басараб стала однією із шістьох жіночих організацій-основположниць СФУЖО. ОУК, що на той час була єдиною із Канади, репрезентували делегатки Степанія Савчук, Ольга Заяць та Євгенія Ситник.

З погляду Організації Українок Канади ім. Ольги Басараб, діяльність СФУЖО є багатоаспектною і дуже важливою. Вона включає в себе і підготовку українського жіноцтва до подолання нових викликів, які з'являються через тимчасові чи постійні еміграційні процеси, і підтримку життя української діаспори, в якій виховуються все нові покоління. Крім цього, сьогоднішня політич-

на ситуація, можливо, як ніколи раніше, вимагає від нас рішучих дій на користь Батьківщини. Активно поширювати знання про ці головні напрямки діяльності – спільне завдання всіх жіночих організацій, об'єднаних у СФУЖО. Успішна реалізація цього завдання здійснюється завдяки досвідченому провідництву та глобальному авторитету СФУЖО.

Як співзасновниця СФУЖО, ОУК із самих початків намагається залучити українок, які не беруть участі в активному громадському житті, до членства в жіночих організаціях, щоб вони могли поділитися своїми талантами та вміннями. Найбільш дієвим засобом у реалізації цього завдання стали спільні акції. Упродовж останніх 75-ти років існування СФУЖО їх було проведено дуже багато: святкування 100-ліття з дня народження Наталії Кобринської; відзначення щодесять років заснування світового українського жіночого руху; вшанування пам'яті 500 жінок, які героїчно загинули під час повстання політичних в'язнів у Сибіру; проведення різноманітних заходів, пов'язаних із українським правозахисним рухом, рухом за незалежність та розбудовою українського суспільства після проголошення незалежності у 1991 році. Останнім часом наша співпраця полягає у видавничих заходах, публіч-

У 2021 р. збірка віршів «Матиола: Українська поезія з Індії» – поетеси, співзасновниці Асоціації українців в Індії, Марини Акрам, вийшла друком в Україні завдяки спільним зусиллям

них подіях, протестах, відкритих листах і петиціях до політичних діячів та урядів, а також – у зібранні коштів на медичне та військове забезпечення, пов'язане з війною, розв'язаною росією у 2014 році та жорстоко розширеною у 2022 році.

До важливих діячок ОУК-СФУЖО належала Олена Залізняк-Охримович, яка 1957 р. очолила СФУЖО. Під її керівництвом улітку 1959 року у Нью-Йорку (США) відбувся 2-й Конгрес СФУЖО. За час свого головування Олена Залізняк-Охримович організувала по всьому світу протестні акції на підтримку антикомуністичної революції в Угорщині 1956 року, створила «Фонд П'ятисот» у пам'ять жінок, полеглих у Кенгірському повстанні. За її почином у Монреалі (пров. Квебек) створено перший «Читацький гурток» (1960 р.), проводилися літературні конкурси СФУЖО, конкурси фундації Марусі

Бек, почав виходити у світ бюлетень СФУЖО «Українка в Світі» (з 1963 р.). Також Олена Залізняк-Охримович написала низку статей про видатних жінок України – Ольгу Басараб, Наталію Кобринську, Софію Русову, Костянтину Малицьку.

Упродовж свого 90-річного існування ОУК організувала суботні українські школи, проводила конкурси, вистави, створювала медичні курси, збирала кошти на потреби політичних в'язнів та жертв пацифікації. Сьогодні ОУК продовжує цю роботу у формі матеріальної та іншої підтримки збройних сил та мирного населення спустошеної війною України. За час своєї діяльності Організація збирала чималі кошти на видавництво творів відомих українських письменниць, на різні дитячі видання та багато ін., брала активну участь у заснуванні в 1950 році і подальшій підтримці журналу «Жіночий Світ». ОУК щедро підтримувала

Завдяки Організації Українок Канади (відділ Торонто-Місто), у 2019 р. була відреставрована старовинна українська ікона «Спас Нерукотворний» (Національний Музей у Львові ім. Андрея Шептицького). Цей витвір є чудовим зразком народної ікони Галичини. Особливістю ікони є те, що її оригінал не був намальований, – це відбиток лику Ісуса Христа на шарфі, яким Св. Вероніка витерла обличчя Спасителя

Анна Кісіль, Євгенія Петрова та членкині Організації Українок Канади ім. Ольги Басараб, відділ Торонто-Захід

встановлення пам'яток видатним українським літературним, культурним та історичним постатям, підтримувала діяльність українських музеїв, культурно-освітніх центрів – як у Канаді, так і в Україні та в інших частинах світу.

Сьогодні Організація Українок Канади ім. Ольги Басараб складається із шести відділів (Едмонтон, Гамільтон, Торонто-Захід, Торонто-Місто, Віндзор та Монреаль), діяльність

яких проявляється у багатьох напрямках життя української діаспори Канади.

Оскільки СФУЖО відзначає свої перші 75 років з баченням майбутнього, ми розуміємо лідерську роль організації у створенні подальших можливостей для ознайомлення та вивчення українського життя в Україні та за кордоном, у поширенні знань про творчі здобутки українських жінок. Ми також усвідомлюємо нашу колективну відповідальність як членських організацій обговорювати і вирішувати через СФУЖО такі життєво важливі питання як права людини, права жінок, торгівля людьми, освіта та добробут дітей на всіх рівнях, зокрема в Організації Об'єднаних Націй.

Панахида в пам'ять жертв Голодомору. Українська Католицька Церква Христа - Доброго Пастиря, Торонто, 2021 р.

АСОЦІАЦІЯ «УКРАЇНКИ ШВЕЙЦАРІЇ»

У листопаді 2020 року асоціація «Українки Швейцарії» (Женева) стала організацією-прихильницею СФУЖО. З 2021 року членкині Асоціації представляють СФУЖО під час сесій Ради з прав людини в ООН у Женеві. Місія Асоціації тісно переплітається із діяльністю СФУЖО та зосереджена на збереженні українських цінностей у діаспорі та Україні, піднесенні авторитету української жінки та просуванні української культури за кордоном.

Щодо історії нашої діяльності: ми активно підвищуємо обізнаність про українську спадщину, організовуємо різноманітні культурні заходи у франкомовній Швейцарії.

Сьогоднішня діяльність включає творчі вечори українських митців,

кінопокази, концерти, майстерки з приготування українських традиційних страв тощо, а також підтримку соціальних та освітніх заходів нашої громади, організацію спільних свят.

У квітні 2022 року ми заснували Українську школу в Женеві, створивши простір для навчання та інтеграції українських дітей, більшість з яких отримали у Швейцарії тимчасовий прихисток від війни.

Щодо майбутнього, Асоціація буде продовжувати підтримувати та заохочувати активність нашої діаспори у Швейцарії та сусідній Франції, сприяючи зміцненню української ідентичності й культурного спадку за кордоном та розвитку нашої спільноти однодумців.

Свято останнього дзвоника Української школи в Женеві, червень 2023

Український борщ, кантон Женева, Швейцарія, червень 2022

СОЮЗ УКРАЇНОК АВСТРАЛІЇ

Від імені Союзу Українок Австралії сердечно вітаємо Світову Федерацію Українських Жіночих Організацій з великим святом – 75-літтям надзвичайно цінної праці! У 1948 році на Світовому Конгресі українського жіноцтва Філадельфії з ініціативи Союзу Українок Америки постала Світова Федерація Українських Жіночих Організацій – з метою згуртувати українське жіноцтво світу, координувати їх роботу, репрезентувати їх перед цілим світом та вести працю в обороні України і українського народу. Честь і Хвала Вам!!!

Союз Українок Австралії заснований у 1949 році в імміграційному таборі в місті Ковра (НПВ). У цих таборах переважно були жінки і діти, бо чоловіки повиїжджали на роботу. Умови були тяжкі. Переважно це були молоді матері, які були змушені адап-

туватися до життя в цілком чужій країні, де навіть пори року були не такі, як вдома. Між ними були жінки, які ще у Німеччині дізналися про «Об'єднання Українських Жінок», і вирішили, що саме час щось робити. У вересні 1949 року вони затвердили статут і праця почалась. Основним завданням було збереження української мови, віри та культури в цій далекій від батьківщини землі. Наступним кроком була організація допомоги землякам, які залишились в Україні.

За короткий час вони створили школу, танцювальну групу, хори – так що до Різдва українські коляди лунали над полями в Австралії.

Організація незабаром поширилась до інших таборів, а потім до міст, де поселились українські родини. Відразу стало зрозуміло, що потрібно мати тісніші зв'язки з жін-

ками в діаспорі, щоб перейняти їхній досвід і обрати найкращий для нас спосіб організації роботи.

На першому Крайовому З'їзді у 1951 р. було прийнято рішення змінити назву організації на «Союз Українок Австралії», затвердити статут та вступити в СФУЖО як верховну організацію, створену для об'єднання і координації діяльності жіночих організацій у різних країнах світу. З того часу ми працюємо разом зі СФУЖО і постійно підтримуємо їхню діяльність, бо лише разом ми є сила.

Робота СФУЖО при ООН була і залишається особливо важливою. Українці тепер розсіяні по всьому світі – і ці нові громади наших співвітчизників шукають поміч і координацію, як найкраще себе ефективно зорганізувати і приєднатися до світового руху допомоги Україні. Ми всі добре знаємо, що жінки – це фундамент громадської праці, а СФУЖО – наша верховна організація. Хто може краще поширювати наш досвід?

Голова СУА в розмові з австралійським Міністром Імміграції Andrew Giles

Діти Братської Школи в Сідней виступають на мультикультурному фестивалі

ЖІНОЧА ОРГАНІЗАЦІЯ ПРИ УКРАЇНСЬКОМУ ТОВАРИСТВІ БРАЗИЛІЇ

**Ана Марія
БОВКАЛОВСЬКА МАЗЕПА,**
голова
Любов ВАВРУЩАК,
культурний відділ

Наша Жіноча Організація увійшла до складу Світової Федерації Українських Жіночих Організацій (СФУЖО) у 1952 році з метою забезпечення постійного зв'язку з

іншими жіночими організаціями з різних країн. Вже тоді стало очевидним, що СФУЖО втілює ідею єдності українських жінок у вільному світі. З моменту вступу до цього часу ми бачимо важливість нашого членства. Воно надає нам можливість відстежувати заходи, які проводяться в інших країнах для підтримки України та поширення нашої культури. Це надає нам натхнення через досвід

Членкині Жіночої Організації при Українському Союзі Бразилії у 1937 році

Учні Суботньої Школи імені Лесі Українки при Жіночій Організації, жовтень 2022

наших посестер з інших країн. За ці 71 роки спільної праці, збори СФУЖО двічі відбулися тут, у Курітібі.

Жіноча Організація при Українському Товаристві Бразилії була створена в 1924 році за прикладом Союзу Українок у Львові, з яким українки в Бразилії підтримували листування. Вона завжди відіграла важливу роль у наданні допомоги побратимам-іммігрантам, які прибули до Бразилії, а також біженцям у час Другої світової війни і цю роботу координував Червоний Хрест.

Членкині нашої Жіночої Організації з самовідданістю та наполегливістю не шкодують зусиль для збереження та поширення української культури на бразильській землі. Вони підтримують Україну, пропагують та протестують проти звірств, скоєних у радянський період проти українського народу. Головне завдання полягає в підтримці українського полум'я у кожному поколінні нащадків українських іммігрантів, народжених у Бразилії, які сьогодні є вихідцями із змішаних шлюбів з представниками інших етнічних груп.

Зараз основна увага в роботі приділяється Суботній Школі імені Лесі Українки та Українському Музею, обидва створені та знаходяться під опікою нашої Жіночої Організації. Акції соціальної допомоги українським родинам, а також іншим потребуючим громадам також є частиною роботи з моменту створення Організації. Наша Жіноча Організація існує при Українському Товаристві Бразилії, яке входить до складу Українсько-Бразильської Центральної Репрезентації. Наразі всі акції фінансової та гуманітарної допомоги Україні проводяться комітетом Humanitas, яким координує Центральна Репрезентація і допомога надана нашими членкинями полягала у підтримці спілкування перекладом та у наданні порад щодо життя в Бразилії.

Під загальним керівництвом Управи СФУЖО ми разом з іншими жіночими організаціями будемо далі працювати на благо України та українського народу, борючись за їхню свободу та щасливу долю.

Курітіба – Бразилія, вересень 2023 р.

ГРОМАДСЬКА ОРГАНІЗАЦІЯ «УКРАЇНСЬКА РОДИНА»

є членом СФУЖО з травня 2020 року. Ми щиро вдячні можливості бути частинкою великої Федерації, підтримувати обмін досвідом з міжнародними фахівцями та долучатися до тематичних конференцій, семінарів, зустрічей і різноманітних навчальних заходів.

Ми поділяємо цінності Федерації і впроваджуємо реалізацію завдань, що стосуються праці заради зміцнення української державності та добробуту населення України.

Ми щиро ділимося досвідом, ініціюємо проведення заходів для зміцнення культурних та економіч-

них відносин між Україною та Туреччиною, максимально ефективно намагаємося використовувати ресурси діаспори для підтримки, розвитку, розбудови та духовного відродження України.

Ми віримо, що СФУЖО створила унікальну й надзвичайно ефективну мережу комунікацій українського жіноцтва і це вже 75 років допомагає зберігати національну ідентичність українців та наші духовні скарби у сучасних умовах глобалізації.

*Пишаємося бути
частиною СФУЖО!*

УКРАЇНСЬКА ЖІНОЧА ІНІЦІАТИВА В ОАЕ

Українська жіноча ініціатива в ОАЕ була започаткована наприкінці 2021 р. в Абу-Дабі і ще від початку свого заснування стала прихильницею СФУЖО.

Участь у СФУЖО – це можливість єднання українок на міжнародному рівні, можливість зробити наш колективний голос гучним та сильним. Також участь у СФУЖО дає можливість обмінюватись досвідом між жіночими організаціями із різних країн світу.

Наразі УЖІ ще є проектом і не має всіх ознак організації через особливості законодавства ОАЕ щодо реєстрації організацій громадянського суспільства. На початку свого заснування першочерговими завданнями УЖІ стали підвищення обізнаності українських громадян, які мешкають в ОАЕ, про їхні права, статус та становище жінок в ОАЕ, про культуру та традиції Близького Сходу задля адаптації в ОАЕ; формування позитивного іміджу української жін-

ки серед населення ОАЕ; створення ресурсної групи підтримки жінок, які опинилися у складних життєвих обставинах. У 2022 р. до цих завдань додалися народна та культурна дипломатія. У разі реєстрації УЖІ як організації планується також благодійна діяльність.

УЖІ постійно проводить тематичні зустрічі для громади з актуальних питань, нетворкінг-заходи, організує майстер-класи, які розкривають культуру та традиції України, проводить засідання літературного клубу.

Вважаємо, що в першу чергу СФУЖО та її члени мають активно долучитися до проєктів по відбудові України та її інфраструктури, що зруйнована внаслідок повномасштабного вторгнення росії. Окрім цього, варто працювати в напрямку розширення членства та країн, в яких вони працюють, кооперації з різними групами українських жінок за кордоном, зокрема жінками у бізнесі.

Тематична зустріч «Жінка в арабському світі: релігія, культура, закон». Дубай, 2023

Культурна подія «Українська вишиванка: через віки до сьогодення». Абу-Дабі, 2023

СОЮЗ УКРАЇНОК ЕСТОНІЇ

У 2000 році наша організація «Союз українок Естонії» увійшла до складу СФУЖО. Ми хотіли співпрацювати разом зі світовим українським жіноцтвом, познайомитися з українським жіночим організаціями усього світу та набути певний досвід співпраці.

Одним із наріжних каменів нашої діяльності є співпраця зі Світовою Федерацією Українських Жіночих Організацій. Членкині Союзу українок Естонії дуже свідомо відгукуються на ініціативи та звернення СФУЖО, сприяють їх реалізації та поширенню інформації. Через активну взаємодію та плідну співпрацю з Федерацією Союз українок Естонії забезпечує українським жінкам в

Естонії можливість бути частиною ширшого глобального руху та мати вплив на вирішення важливих питань, що стосуються нашого життя та актуальних подій.

Щороку ми беремо участь у Річних нарадах СФУЖО і це спілкування нічим не замінити. Так, змінюється світ, міняються покоління, а любов до України залишається незмінною. Саме вона нас єднає, дає наснагу на подальшу працю.

В 2002 р. щорічна нарада СФУЖО проходила в Таллінні, яку організувала наша організація «Союз українок Естонії».

У 2019 році наша почесна членкиня Мирослава Бучко-Юрісаар отримала відзнаку «Берегиня укра-

Річні наради СФУЖО в Таллінні, 2000 р.

Організація зимових канікул в Естонії для 15-ти дітей-сиріт з України, чії батьки загинули на Добасі у війні з росією, 2000 р.

їнського роду» з нагоди 70-ліття Світової Федерації Українських Жіночих Організацій (СФУЖО).

У вересні 2019 р. Союз українок Естонії (СУЕ) звернувся до СФУЖО з проханням підтримати нашу ініціативу щодо звернення від імені СФУЖО до керівництва України із закликом продовжувати курс на євроінтеграцію, забезпечувати права людини (в тому числі права жінок) та дотримуватися політики щодо гендерної рівності в країні.

На сьогоднішній день наша організація активно допомагає українським воєнним біженцям з дітьми в Естонії (гуманітарна, інформаційно-правова підтримка, захист їх прав) та багатодітним родинам в Україні (гуманітарна допомога); співпрацює та бере участь в різних проєктах/заходах з естонським жіночими організаціями та міжнародними жіночими організаціями в

Естонії, а також з українськими організаціями в Естонії та Україні.

Наша візія перспектив розвитку та місії СФУЖО на майбутнє:

- участь у спільних проєктах СФУЖО або разом зі складовими організаціями СФУЖО;
- підтримання ініціатив СФУЖО.

Союзанки беруть участь у Ході вдячності, Таллінн, 24 серпня 2023

ОБ'ЄДНАННЯ ЖІНОК ОБОРОНИ ЧОТИРЬОХ СВОБОД УКРАЇНИ (ОЖ ОЧСУ)

Основоположниця ОЖ ОЧСУ Уляна Целевич-Стецюк – українська політична та громадська діячка в діаспорі. Вона була членом Проводу ОУН та Президії Світового Українського Визвольного Фронту; першою головою Об'єднання Жінок Оборони Чотирьох Свобод України.

Назва організації походить від тези декларації президента Америки Франкліна Рузвельта про 4 свободи, які відзеркалюють головні принципи Американської демократії: свобода слова, совісті, від страху і від злиднів. Це якраз ті свободи, яких у той час не було в Україні. Головною метою ОЖ ОЧСУ було активізувати жіноцтво на політичному відтинку української визвольної боротьби.

ОЖ ОЧСУ розпочало свою працю в 1967 році. У той час Уляна Целевич-Стецюк водночас була задіяна в управах інших товариств, одне з яких – СФУЖО. ОЖ ОЧСУ від початку

День Захисника і Захисниць - св. Андрія, 2022 р.

свого існування увійшло до складу СФУЖО та Українського Конгресового Комітету Америки.

Головна Управа ОЖ ОЧСУ вважала, що представництво українських жінок на міжнародному форумі було дуже важливим. У той час, коли Україна потерпала під ярмом московського окупанта, треба було розповісти світові про ситуацію в Україні, поширювати добре ім'я нашої Батьківщини, нашу культуру, літературу та невтомно боротися за свою свободу і права. Представники ОЖ ОЧСУ увійшли в керівні органи Управи СФУЖО і очолювали різні референтури. Наші членкині по сьогоднішній день входять в управу СФУЖО.

Всі членкині ОЖ ОЧСУ вірять в нашу перемогу над злом в цій війні з тим самим ворогом, з яким наші основоположниці боролися. Віримо, що кожна українська жінка може стати берегинею нашого народу. Разом, як єдина сила, допоможемо Україні перебороти всіх ворогів та повернутися до мирного життя поруч всіх європейських народів як вільна незламна країна.

Зустріч з 3-м президентом України Віктором Ющенком 17-го вересня 2023 р.

СОЮЗ УКРАЇНОК АРГЕНТИНИ

Союз Українок в Аргентині було засновано у 1948 році. Організація є співзасновницею СФУЖО. Від самого початку нам було важливо співпрацювати зі СФУЖО, щоби тримати зв'язок із жіночими організаціями діаспори. Пізніше це дало нам можливість спілкуватися також з організаціями в Україні.

Союз Українок є складовою організацією Української Центральної Репрезентації в Аргентині, бере активну участь у церковних відправах та громадських святах української громади. Співпрацюємо з українським Пластом, з Інститутом культури ім. Йосифа Сліпого та з Товариством аргентинсько-українських високошкільників, які щоро-

ку організують Інтернаціональну книжкову виставку. На цій виставці є український стенд, де наші союзники допомагають у продажі книжок та сувенірів.

Після повномасштабного вторгнення росії в Україну інформуємо аргентинське суспільство про актуальну ситуацію в Україні.

Вважаємо, що майбутня діяльність СФУЖО має бути скерована на допомогу жінкам та дітям, які були змушені покинути рідну батьківщину.

Дуже важливо налагодити співпрацю з міжнародними жіночими організаціями та отримати їхню підтримку щодо повернення викрадених українських дітей додому.

Зустріч із депутаткою Столбісер. На переді зліва направо: союзнянки Марія Литвин, Євгенія Литвин, Христина Воловина Липинська

ЛІГА УКРАЇНСЬКИХ КАТОЛИЦЬКИХ ЖІНОК

Марлена БОДНАР

«Кобзар» і Біблія – духовні мечі, які завжди брала Українка, захищаючи родину, дітей, Україну. Де б вона не була, за яких обставин не жила, ці обереги завжди були з нею. Віра і слово давали їй силу брати на себе велику відповідальність не лише за найближчих, але й за спільноту, за працю для України.

Концепти і смисли Біблії і «Кобзаря», цих найважливіших книг українського буття, лягли в основу діяльності Ліги Українських Католицьких Жінок Канади (ЛУКЖК), громадської організації парафіянок, яка постала 13 червня 1944 року на конференції у Вінніпезі. ЛУКЖК, розуміючи силу єдності та необхідність координації українських жіночих організацій, вже у 1948 році стала співзасновницею Світової Федерації Українських Жіночих Організацій (СФУЖО) і є її постійним членом дотепер.

Упродовж років своєї сподвижницької праці Організація чітко дотримується цілей, окреслених в

установчих документах. Розвиток та збагачення релігійного та духовного життя кожного парафіянина, зміцнення духовних та моральних цінностей, збереження та розвиток української мови та культури в Канаді, підтримка благодійної діяльності є й сьогодні тими напрямками, які визначають роботу дівців цієї католицької спільноти. «Наші ініціативи та програми ілюструють приклади християнських ідеалів справедливості та любові, особливо ті, які спрямовані на пошану святості і гідності кожної людини», – говорять активістки.

Блаженніший Святослав, Глава Української Греко-Католицької Церкви, звертаючись до Ліги Українських Католицьких Жінок Канади з нагоди 27-го Національного конгресу «Місійне покликання», який відбувся 29 вересня – 2 жовтня 2022 р., сказав: «Ми гордимось, що наша Церква має таку жіночу спільноту», тим самим підкресливши важливість діяльності кожної членкині для добра і самої церкви, й української справи загалом.

Для ефективної праці Ліга створила дієву багаторівневу структуру, яка функціонує на Державному (крайовому), Єпархіальному (провінційному), та Парафіяльному (філія) рівнях. «Зараз маємо 5 єпархіальних рад і 73 філії по всій Канаді з загальним числом 2357 членів. Крайове виконавче правління чергується між п'ятьма єпархіями: Торонто (Онтаріо), Вінніпег (Манітоба), Саскатун

(Саскачеван), Едмонтон (Альберта) та Нью-Вестмінстер (Бритейська Колумбія) – після наших Крайових Конгресів, які відбуваються кожні три роки. Наразі, наше виконавче правління ЛУКЖК знаходиться в Саскатуні з 2022–2025 р.» – зазначено у звіті організації.

Важко перелічити всі добрі справи католицьких жінок Канади, об'єднаних спільною справою для підтримки Церкви, плекання української тотожності молоді та юнацтва, добротності, допомогою Україні. Однак не можемо не згадати хоча б кілька важливих ініціатив за останній період часу, зокрема участь разом з Фондом Підтримки України у проєкті «Жінки війни», який спрямований на потреби здоров'я українських жінок військовослужбовців та ветеранів, що служили та захищали свободу та незалежність України. Важливим є також сприяння загальному гуманітарному проєкту Патріарха України, а також Патріаршому телепроєкту

«Живе телебачення».

Варто зазначити послідовність і системність роботи Ліги. Гарним прикладом є видавнича діяльність ЛУКЖК. Пригадаймо, ще у 1970 року почав виходити щоквартальний офіційний журнал організації «Наша дорога». Робота не зупиняється й сьогодні. Журнал розповсюджується серед членкинь та передплатників та містить релігійні, духовні, культурно-освітні, організаційні, історичні та актуальні статті. Це також канал об'єднання усіх членкинь, де можна поділитися своїми досягненнями, святкуваннями, radoщами та печаллями.

Вражає представництво Ліги у міжнародних та загальнонаціональних організаціях: у Конгресі Українців Канади (КУК), Всесвітньому союзі католицьких жіночих організацій (WUCWO).

Делегати від ЛУКЖК, Марлена Боднар, президентка ЛУКЖК, Холлі Палюк, перша віцепрезидентка,

Делегати Конгресу ЛУКЖК, 2022

Новообрана рада директорів ЛУКЖК, 2022-2025

і Маруся Кобринська, членкиня правління WUCWO, з 15 по 19 травня 2023 брали участь у роботі Генеральної асамблеї WUCWO в Ассізі. У роботі Асамблеї взяли участь також 832 учасники – представники з усього світу та з 67 католицьких організацій з 38 країн, які обговорювали проблеми глобальних криз, аналізували роль жінок у роботі церкви та поділилися думками щодо заходів для сприяння миру на планеті.

14 травня 2023 р. в Римі, перед Асамблеєю, делегаткам Ліги випала унікальна можливість приватної аудієнції з Папою Франциском.

ЛУКЖК – це завжди чітка і непохитна позиція у площині релігійного виховання, української освіти, турботи про культуру. І це підтверджується з року в рік конкретними справами – чи то стипендійними програмами (з релігієзнавства стипендія ім. Марії Дими, на честь першого Президента ЛУКЖК та стипендія вивчення української мови ім. Віри Бучинської на честь колишньої редакторки

«Нашої Дороги»); чи то активною підтримкою музеїв з українською культурною спадщиною; чи активною харитативною діяльністю – допомогою нужденним, жертвам війни, молодим жінкам у проєкті «Дім надії», або проєкт «Outreach Ukraine» – організація та допомога жінкам в Україні у створенні жіночої ліги при Українській Католицькій Церкві...

ЛУКЖК вдалося не розгубити свій потенціал у зв'язку з глобальною кризою, яку пережило людство – пандемією, що різко обмежила можливості живої комунікації та наклала великі обмеження на багато видів діяльності. Організація вийшла з цих обставин міцною і консолідованою, що дозволило їй дати достойні відповіді новому страшному викликові – широкомасштабній війні, яку розпочала росія проти України. «Ми зосередилися на молитвах за Україну, зборах коштів для гуманітарної допомоги в Україну, та на допомозі новоприбулим біженцям до Канади», – говорять членкині.

Як і з часу свого заснування, Ліга Українських Католицьких Жінок сьогодні непохитно солідарна з українським народом, який героїчно бореться за свою свободу, за демократичні цінності країн Європи та цілого світу. Організація є невід'ємною складовою СФУЖО, яка цього року відзначає своє 75-ліття, поділяє її цінності та засади і є важливою часткою українського жіночого руху загалом.

Працівники та волонтери Центру «REHUB» у Львові

ШАНОВНА ПАНІ ЄВГЕНІЄ! ШАНОВНІ ЧЛЕНКИНИ СВІТОВОЇ ФЕДЕРАЦІЇ УКРАЇНСЬКИХ ЖІНОЧИХ ОРГАНІЗАЦІЙ ТА УЧАСНИКИ XII КОНГРЕСУ СФУЖО!

Товариство зв'язків з українцями за межами України, як багаторічний партнер СФУЖО, щиро вітає учасників та гостей з високоповажним зібранням на честь 75-річчя!

З урахуванням відповідальності періоду, який переживає наша держава та великий внесок СФУЖО задля нашої Перемоги, сьогоднішній Конгрес має непересічне значення.

Щира подяка подвижницькій праці членкиням СФУЖО! Засвідчуємо Вам повагу за допомогу українським жінкам - біженкам під час війни з України, за потужну благодійну допомогу на підтримку ЗСУ, яка наближає нашу Перемогу!

Ми безмежно дякуємо Вам за наші спільні мистецькі проєкти, які підтримані українськими громадами з 28 країн світу: «Обрядовий календар України», «До вас їде український Миколай», до 150 річчя Л.Українки «Леся Українка: розширення горизонтів», «Мистецька вітальня з митцями українського зарубіжжя». Маємо надію на подальшу співпрацю.

Переконані, що ваш Конгрес стане важливою віхою у цій великій, корисній і потрібній справі, надасть їй нового імпульсу, допоможе визначити наступні завдання та шляхи їх реалізації.

Тільки разом ми сила! Тільки разом ми наблизимо перемогу! Слава Україні! Героям слава!

**З ПОВАГОЮ,
ГОЛОВА СЕКРЕТАРІАТУ АЛЛА КЕНДЗЕРА**

Вітання з нагоди 75-ліття Світової Федерації Українських Жіночих Організацій

*Високошановна пані голово Євгеніє Петрова
та уся спільнота СФУЖО!*

Завдяки самовідданості та енергії посестер СФУЖО, організація стала світовим голосом і чинником консолідації закордонного українського жіноцтва, захисником інтересів України на міжнародній арені.

Незважаючи на різні історичні випробування, світовий українських жіночий рух здобув питому вагу у політичному, громадському житті світу, а своїм впливом охоплює континенти, формуючи вагомому міжнародну діяльність.

Важливим завданням жіночого руху сьогодні є збереження тяглості поколінь: від досвідчених членкинь до залучення молодих лідерок. Адаже багатогранна плідна діяльність усіх організацій-членів сприяє актуалізації українського питання у світі, збереженні історії та культури України в діаспорі, посилено допомагаючи у час війни Захисникам України та наближаючи Перемогу.

Дякуємо за неухильну громадянську позицію та плідну співпрацю на благо України та розвитку жіночого руху.

Зичимо процвітання СФУЖО, наснаги посестрам в реалізації усіх задумів на благо української спільноти в світі та процвітання України.

З пошануванням від Проводу
голова Всеукраїнської громадської організації Союз Українок
Ористлава Сидорчук

УКРАЇНКА В СВІТІ

ЮВІЛЕЙНИЙ НОМЕР (№ 215), 2023

Літературне редагування і коректура

О. Галайчук

Верстка та дизайн

І. Білоус

Формат 70 x100 1/16

Видавництво ТзОВ "Колір ПРО"

вул. Глінки, 1а, м. Львів, 79012

тел.: (032) 238 63 82

Свідоцтво про внесення суб'єкта видавничої справи
до державного реєстру видавців, виготівників і розповсюджувачів
видавничої продукції серія ДК №3794 від 31.05.2010 р.

Членкиням Світової Федерації Українських Жіночих Організацій

з нагоди

75-річчя

від заснування

З найкращими побажаннями колектив
Центрального державного
архіву громадських об'єднань
та українки

Київ-Перемиськ
15 жовтня 2023 року

Шановне товариство, дорогі членкині!

Сердечно вітаємо з 75-річчям вашої славетної і широковідомої у світових колах організації. Цей ювілей є значною подією для багатьох поколінь українців та слугує добрим приводом нагадати міжнародній спільноті про пріоритет соціальних об'єднань традицій українців, про культуру і духовність української нації як основи її єдності.

За час свого існування СФУЖО пройшла непростий час становлення та розвитку і нині стала потужним центром гуртування героїчного українського жіноцтва кількох поколінь. Плідні глибокої шани ваші зусилля і здобутки у збереженні української мови, національної ідентичності, поширенні знань про Україну, зрештою, розвитку жіночого руху у світі та формуванні нової парадигми відносин «Жінка-Суспільство-Держава».

Довгий і славний шлях СФУЖО - це яскравий приклад самовідданої праці членкинь-піонерок жіночого руху, досвідчених учасниць федерації у 33-х країнах світу та її мережі, і що особливо важливо, - молодих жінок. Вам притаманні пасіонарність, харитативність, талановитість, а високу професійність та вміння долати труднощі, яких вистачає у всі часи, засвідчує консультативний статус СФУЖО при ООН та членство в ЮНІСЕФ. На окрему увагу заслугоує ваша дієва гуманітарна підтримка українців у їхній боротьбі проти російських агресорів з перших годин повномасштабного вторгнення та добродійна активність в збереженні незалежності України.

Ми високо цінуємо і підтримуємо важливу місію СФУЖО та її унікальну роль в об'єднанні широких кіл українського жіноцтва розпорошеного по світу, а також здатності самовіддано працювати в усіх гуманітарних сферах. Договір про співробітництво між СФУЖО і Центральним державним архівом громадських об'єднань та українки заклад фундамент для розвитку нових форм партнерства між нашими організаціями та успішних взаємовідносин на благо збереження і примноження історико-культурної спадщини українського народу.

Бажаємо вам зростання, розширення географічних, соціальних і вікових об'єднань українського жіноцтва та вірних друзів!

Миру, здоров'я і процвітання!

